

ئار بىئامە

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتتىن
(1933 - 1995.2.27)

ھېكمەت دەرىخى

تۇپراقتىن بىنا بولۇپ، چاڭ-توزاندەك ئۇيۇق يۈزىگە كۆتۈرۈلۈپ، يامغۇر-يېشىن ۋە شەپەق بىلەن يۇغۇرۇلۇپ، خۇددى چۆچەكلەردە سۆزلەنگەن سۇمۇرغقا ئايلىنىپ قالدىم. بورانلار بېسىقىپ، سۈبھى سۈزۈلگەندە قوڭۇر زېمىن بىلەن كۆك ئاسمان ئارىسىدا رەڭگارەڭ شېرىن مېۋە بىلەن توپلانغان بەھىيۈەت ئەلۋەك مېۋە دەرىخىگە كۆزۈم چۈشتى. ئۇ، ئەرەم جەننىتىدە «تۇنجى گۇناھ» قا سەۋەب بولغان

ئەقىل دەرىخىگە ئوخشاش گۈزەل، يۈكسەك ۋە مەپتۇنكار ئىدى.

مەن شەيتان ئالدىمى بىلەن ئەمەس، «ئۆزلۈك» ئىلھامى بىلەن بۇ مېۋىلىك دەرىخكە يېقىنلاشتىم. مېنى ھېچقايسى مالائىكىمۇ تۇتۇمىدى. مەن دەرىختىن كۆز يورۇتۇپ تۇرغان جاۋاھىراتتىكى ھېكمەتتەش مېۋىلەرنى ئىغاڭلاتقىلى تۇرغىنىمدا يەھۋىنىڭ غەزىپىنى ئېسىمگە كەلتۈرمىدىم. چۈنكى مەن ئىبلىسنى يېڭىپ ئۆزلۈك ماقامىغا ئېرىشكەن ماھىيەتلىرىمنى يەھۋىنىڭ زاھىرلانغان سۈرىتى، دەپ چۈشەندىم.

مېۋىلەر كرىستالدىك چاقناپ، شەرىپەتتەك خۇشبۇي تۆكۈپ تۇراتتى. ئويلىمىنىپ قالدىم. كىچىكىمدە سېغىزلايدا قۇمۇلاق ئېتىپ ئوينايتتىم. مانا، يېشىم 60قا قەدەم قويغان كۈندە مىڭ يىللاردىن بېرىقى تەپەككۈر ئەمگىكى ۋە تەسەۋۋۇر ئىجىرىنىڭ بۇ

تەپەككۈر گۈلشەنى

دۇچ كەلمەكتە. ئىنسانىيەت تەبىئەتنى تىزگىنلەشتە ئېيىنىشتىن ئىنساننىڭ «ئىنسانىيەت نەزەرىيەسى» ئۇتۇقلىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلاندى. ئۇ، ماھىر ئېلىپكىت ماتېماتىك، كائىناتتىكى ئۇچقۇر رېتسار، يادرو مۇشتلۇق بوكسچى بولۇۋالدى. ئۇ يەنە شېكىسپەر تراگېدىيىلىرىدىكى رەشكىچى، ئاچكۆز-خەسس، سۈيىقەستچى ۋە نەسەب كۈشەندىگۈيلىق تىپلىرىنى يېڭى نەسىل بىلەن كېڭەيتتى. بۇلغانغان كائىنات ۋە سۈزۈمىن، بۇلغانغان تەن ۋە روھىيەت، بۇلغانغان ماددىي ۋە مەنئىي ئوزۇق ئىنسانىيەتنى ساختا مۇھەببەت ۋە ھەقىقىي نەپەت ماتېرىياللىرىدىن بارغانسېرى ئېنىقباتوردىن ئاغزىنى ئېچىپ، تىرىقلىرىنى چىڭىتىپ چىقىۋاتقان چۆچىكلەردەك كۆپەيتىپ چىقارماقتا. ئىنسانىيەت جەمئىيەتنى، ئۆز-ئۆزىنى تىزگىنلەيدىغان «ئىنسانىيەت نەزەرىيەسى كىشىلىك تەلىماتى» نى ياراتقنى يوق! قەدىمكى ئەپسانىلار، كاھىن ۋە شامان ئەپسۇنلىرى، ئۈچ ئۇلۇغ دىننىڭ ئەھكاملىرى، روھىيەتچىلىك ئىزگۈ تەسەۋۋۇپ تەشەببۇسلىرى، مونتېسكىنىڭ لىبرال-ئەرك مەسلىھەتلىرى، ماركسنىڭ ئىجتىمائىي باراۋەرلىك غايىلىرى ھازىرقى مىسلىسىز روھىيەت بۆھرانىنىڭ غايىسىزلىق كەلكۈنلىرىنى توسىيالىماي تەمتىرىمەكتە. باشقا كىشىگە تۇماق-تەلپەكتەك ئىدىيىلەر لەرزىگە كېلىپ قالماستىن، يەنە باشتىن ئۈنۈپ چىققان ۋە كېلىشتۈرۈپ تۈگۈلگەن چاچتەك مەپكۈرىلارمۇ تىترەككە تولماقتا.

مۆجىزىلىك گۈلشىنى كۆزۈمگە تاشلانماقتا. بەختىمنىڭ دەۋىتى بىلەن بۇ جاۋاھىراتلارنى قەلب خەزىنىسىگە توپلاشقا تۇتۇندۇم.

ئۇلۇغ قانال

تارماق ئېقىنلاردىن دەريالار، دەريا - دېڭىزلاردىن زېمىن سەتىھىنى قورشاپ ياتقان بەھەبۇەت ئوكيانلار ھاسىل بولغاندەك، ھازىرقى زامان رەسمىي ئىبارىتىدا «يىپەك يولى» دەپ ئاتالغان ئۇلۇغ قانالغا شىمالدىن مۇز دەۋرىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن خەلقلەرنىڭ «ئاتلىقلار مەدەنىيىتى» لاتىقلىرى، جەنۇبتىن تروپىك مۇھىتتا ياشاپ كەلگەن قەۋملەرنىڭ «تېرىقچى مەدەنىيىتى» يالداملىرى قۇيۇلغان. مۇز ۋە ئوت ئاستىدىن ئاپىرىدە بولغان شىمال-جەنۇب قەدىمكى مەدەنىيىتى شەرق-غەرب بويلاپ ئالاھىزەل پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ تەڭدىن تولىسى ھەسسە قوشقان جاۋاھىراتلارنى بۇ قانالغا تاشلاپ، ئۇنى مەدەنىيەتنىڭ ئۇلۇغ ئوكيانغا ئايلاندۇرغان. بىز ئۇنىڭدىن سۈمبەر ۋە پىرىئەن زامانى ئىزنالىرىنى، ئارىئان ۋە كرىت دەۋرى شاماللىرىنى، سوقرات ۋە كۇڭفۇزى نەسەبەتلىرىنى، مېترا ۋە ئاپوللو ئەپسانىلىرىنى، داۋ ۋە زاراڭاستىر قەسىدىلىرىنى، مانى ۋە ساكىيامۇنى دەستۇرلىرىنى، ئىسكەندەر ۋە دارا جەڭنامىلىرىنى، ئارىستوتېل ۋە بۇقرات (ھېپوكرات) تەلىماتلىرىنى، كالامىيەت ۋە تەسەۋۋۇپ تەرغىباتلىرىنى، رابىيە-جۈنەيدىل باغدادىي - مەنسۇر ھەللاجى - پەرىدەدىن ئەتتار، جالالىددىن رۇمىي گۇمانىزم تراگېدىيىلىرىنى، شەيخ سەئىدى-ھافىز شىرازىي-ئۆمەر-ھەيىام-جامىي ۋە نەۋائىي لىرىكىلىرىنى، ھازىرقى زامان ئازادلىق ۋە «ئۆزلۈك» تەپەككۈرىنىڭ يېڭى نوتىلىرىنى ھېس قىلالايمىز. ئۇ، ئۆز ساھىبلىرىدا ئۆلگەن تىرىكلەرنى بېقىش بىلەن بىللە، يەنە ئەبەدىلئەبەد ئۆلمەس روھىيەت پەھلىۋانلىرىنىڭ مۇبارەك تۇپرىقىنى قۇچۇپ ياتماقتا. ئۇ ھەقىقەتەن مىسلىسىز قامۇس ۋە قىياسسىز خەزىنە! ھېلىغىچە ھېچقايسى مۇقەددەس كىتابلار ياكى ئېنىسكلوپېدىيە ھېكمەت مۇجەسسەملىرىمۇ بۇ قامۇس ۋە بۇ خەزىنىنىڭ ناھايىتى كىچىك بىرەر پارچىسىغا تەڭلىشەلگەن ئەمەس. ئويلاپ كۆرۈڭ: ئەگەر بۇ قانالدا ئاتقان، چاپقالغان، قوشۇلغان ۋە چۆكمە ھاسىل قىلغان مەدەنىيەت دۇردانىلىرىنى نەزەردىن ساقىت قىلماق، ئىنسانىيەت مەدەنىيەت جۇغلانمىسىدا يەنە قانچىلىك جاۋاھىرات قالغان بولاتتى-ھە؟!

ھايات دانىشمەن

ئىنسانىيەت ئومۇمىي ئۇچۇر دەۋرىگە قەدەم قويۇش ھارپىسىدا روھىيەتتىكى مىسلىسىز بۆھرانغا

غايىسىزلىق ئورنىغا بىر قاتار «پوتېنسىئال ئالڭ» ياكى «ئالدىنقى ئالڭ» قوڭغۇراقلىرىدىن تارقالغان سىگناللار تۇرمۇش ئۈستىگە ئاشكارا دەسسەدى. ئۇ، يىلتىزى تىرەن، ھەتتا ئىنساننىڭ ئىنسىتىنكىتلىق ۋە فىزىئولوگىيە-پىسخولوگىيەلىك تۈزۈلمىسىگە تۇتاشقان، دىنىي ھېسسىيات ۋە مىللىي ھېسسىيات بىلەن زەرەتلىنىپ تۇرغان تېز تەسىر سىگناللار بولۇپ چىقتى.

يۇقىرى ماركىلىق ئىستېمال بۇيۇملىرى قىزغىنلىقى، تۇرمۇشنىڭ ئىسراپ ۋە سۆلەت، ھەشەمخورلۇق ۋە بېزەمچىلىك (مانېرىزم) كەيپىياتىغا توختاۋسىز سېرىلىپ كېتىۋېتىشى، ساختا ۋە يەڭگىلتەك مەدەنىيەت بىلەن بەزلىنىش، سىياسەت ۋە مەمۇرىيەتچىلىكتە بۇ يول بىلەن كىشىلەر قەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش، ھەتتا بۇنداق سېرىلىشنى ماددىي تۇرمۇشتىكى دۇنياغا يۈزلىنىش ۋە چىقىش يولى، دەپ بىلىش، ھەقىقىي، دائىمىي ۋە نورمال ماددىي پاراۋانلىق يولىدىن كۆرە تولاراق «پوتېنسىئال ئالڭ» بىلەن «ئالدىنقى ئالڭ» نى غىدىقلىغۇچى بۇ يۈزلىنىش، غايە-ئەقىدە بۆھرانىدىكى چوڭ بۆھران ئالامەتلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكىدە گۇمان يوق. ئۇ، ھەقىقىي سۆيلىماتسىيەنى پۇچەكلەشتۈرىدۇ ۋە كىشىلەر قەلبىنى كامالەتتىن يىراقلاشتۇرىدۇ.

جىنسىي خاھىش ۋە ئۇنى تاۋار شەكىلدە رىغبەتلەندۈرۈش، جىنسىي ئەركىنلىك، نىكاھسىز تۇرمۇش، زەھەرلىك چېكىملىك ۋە يۇقۇملىنىش - غايە - ئەقىدە بۆھرانىنىڭ يەنە بىر ئېقىمى. يۇقىرى

مۈتەپەككۈر، مىڭلىغان ئىنسانپەرۋەر ئۆلىما، مىليونلىغان ھەقىقەت قۇربانلىرىنىڭ روھى ھايات!

سۈزۈك ئەينەك

ئىنسان تۇپراقتىن ئۈنگەن گىياھ، گىياھتىن قەد كۆتۈرگەن ھايۋان، ھايۋاندا نۇتۇق يىپى بىلەن پىكىر كەشتىلىرىنى تۈزگەن كارامەت مۆجىزە. ئۇ - پۈتكۈل كائىنات سىرلىرىدىن تۈزۈلگەن ئۇلۇغ ئەۋرىشكە. ئىنساندا كائىنات مۇمكىنلىكلىرىنىڭ ھەممە قاتلاملىرى بىلەن كۆرۈنىملىك سۈرەت ۋە يوشۇرۇن تىللىمات نەمۇنىلىرى ساقلانغان.

ئىنساننىڭ سۈرىتىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئاددىي كۆز كۇپايە. ئۆز خوجىسىنى ئىتتىمۇ، مۇشۇكىمۇ كۆرىدۇ. ئىنساننىڭ ماھىيەتلىرىنى ۋە بۇ ماھىيەتلىرىنىڭ كامالەت دەرىجە-ماقاملىرىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئەينەك كېرەك. بۇ، «ئۆزلۈك ئەينىكى» دۇر. ئۆزلۈك - ئۆزىنى بىلمەكلىك! ئىنساننىڭ

ئۇلۇغ تەبىئەت ئالىمى سۈپىتىدە تۇرغان ھازىرقى ھالىتى ئۇنىڭغا نىسبەتەن ساۋاتسىزلىقتىن ئىبارەت، خالاس. ئىنسان ئۆزىنى ئۇنتۇپ، ئۆزىدىن باشقا تەسۋىرىي ئالەم ھەقىقەتلىرىگە شۇنچىلىك ئىجىللىق بىلەن ئىچكىرىلەپ كىرىدىكى، ئۇ، يىپەك غوزىسىغا قامالغان زات - پىلە قۇرتىغا ئوخشاپ قالدى! روھىي زېمىندا ئىپتىدائىي ئىنساندىن تاكى تەقۋادار كاھىنلارياكى ھازىرقى زامان مۇتەخەسسسللىرى ۋە زىخانىلىق قىلىپ كەلگەن زامانلارغىچە نەچچە تۈمەن يىلدىن بېرى، ئىنسان تۈركۈملىرى خۇددى ئۆلگەن بۇغا بەدىنىدە قىمىلداپ يۈرگەن ئاچ چۆمۈلىلەردەك ئەۋلادمۇ ئەۋلاد تېنىم تېپىشىمىدى. بۇنداق بۇغا جەستىدىن نەپ ئېلىش پەن ۋە ماھارەت تارماقلىرىغا ئايرىلىپ، زېمىننى بارغانسېرى مۇرەككەپ ۋە ئىنچىكىلەشكەن قۇرۇلمىلار قاپلىۋالدى. ھەسرەت شۇكى، ئىنسانىيەت تېخى ئۆزى ھەققىدە، ئۆزىنىڭ كائىناتتىكى ماھىيىتى، ئورنى ھەققىدە، بولۇپمۇ ئۆز ماھىيەتلىرىنىڭ ئۆز پائالىيەت ھادىسىلىرىدىكى قىممىتى ھەققىدە ھېچقانچە ئىزدەنگىنى يوق. ئۇ ھېلىمۇ بۇغا بەدىنىدىن ئايرىلىپ، ئۆزلۈك خەزىنىسىگە دادىل قەدەم قويۇپ، «مەن كىم؟» دېگىنى يوق! مەئشەت ئىجىللىقى خېرۇئىن خۇمارىدەك ئۇنى دومىلىتىپ، ئاللىقاچان ئۆزىنى ئۇنتۇغان مەجنۇن - دەلدۈشكە ئايلاندۇرۇپ قويغان. ئىسىل بىنالار، ھەرخىل شەكىلدىكى ئايروپىلانلار، ئالتۇن قەلەملەر، ئوتلۇق قوراللار تۇتقان قايسى ئادىمىزات ئۆزىنى ئۆز قولىدىكى يالتىراق «نام-ئەمەل كارتۇچكىسى» دىكى مەن ئەمەسمەن، مەن بۇنىڭدىكى ئىبارىلەر ئىپادىلەپ بېرەلمەيدىغان بىر پۈتۈن روھىيەت دۇنياسىمەن، دەپ بۇ كارتۇچكىنى مەسخىرە قىلالايدۇ؟!

ئەڭ چوڭ بەختسىزلىك شۇكى، ئۇ ئۆز ئەھۋالىنىڭ ئىچكىلىكى توغرىسىدىكى ھەقىقەتلەرنى ئاڭلاشنى خالىمايدۇ. ئۇ، ياخشى-يامانلىق ئەخلاق ئۆلچەملىرىنى ئاستىن-ئۈستۈن قىلىۋېتىپ،

ماركىلىق ئىستېمال بۇيۇملىرى قىزغىنلىقى بىلەن جىنسىي ئەركىنلىك ئېقىمى بىر-بىرىگە مەنپىي-مۇسبەت تەقەززالىقى تۈزۈپ، ئېلان ۋە سەنئەتنىڭ قۇياش ئىلاھى - ئاپوللو ئىبادەتخانىسىنى جىنايەتخانىغا ئايلاندۇرۇۋاتقانلىقىنى ئىنكار قىلىش مۇمكىنمۇ؟!

زامانىمىزنىڭ يۇقىرىقى ئىككى كومپىدىيىسىگە مۇناسىپ يەنە ئىككى تراگېدىيە كۆز ئالدىمىزدا قانلىق تارىخ ياراتماقتا.

دىنىي مەزھەب كۈرەشلىرى بىلەن مىللىي - ئىرقىي ئۇرۇشلار شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، ئۇنى ھەممە قىتئە ۋە مەملىكەتلەردىن تېپىش مۇمكىن. بىر قوشۇندىكى ئىككى دىنىي مەزھەب، بىر كوچىدىكى ئىككى مىللىي - ئىرقىي تۈركۈم پۈتۈن ۋاسىتىلەر بىلەن شۇنداق ئۇرۇشتىكى، ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇشقا پوپلار، پاپالار، ئۆلىمالار، سىياسىيئونلار، سەركەردىلەر، ئاتىقلارمۇ پايلىمىدى. مانا ئالدىڭىزدا تۇرغان تېلېۋىزورنى ئېچىڭچۇ، ئۇنىڭ رەڭدار ئېكرانىدا بۇ «تۆت دائىمىي» دىن باشقا تېماتىك مەزمۇنلار تولىمۇ زەئىپ ۋە ۋىجىك ھالەتكە چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈسىز. . .

تارىخ، تەلىماتلارنى نوقۇل مەنتىقىدىن، پىكرەن پەلسەپىدىنلا ئەمەس، يەنە روھىيەت تۈزۈلمىسى ۋە روھىيەت تارىخىدىن ئىزدەش لازىملىقىنى كۆرسەتتى. تارىخ، تەلىماتلارنى زىددىيەتلىك نۇقتىدىنلا ئەمەس، بىرلىك نۇقتىسىدىن - «ۋەھدەت» نۇقتىسىدىن ئىزدەش لازىملىقىنى، باشقىچە ئېيتقاندا، ئىنسانىيەتنى دىن، ئىرق، مىللەت، رايون، مەدەنىيەت تىپلىرى بويىچە سۈنئىي يوسۇندا پارچىلىۋېتىدىغان ئۆلچەم - قائىدىلەرنى بۇزغان «مۇجەسسەم تەپەككۈر» ئېگىزلىكىدە تۇرۇپ ئىزدەش لازىملىقىنى كۆرسەتتى.

تارىخ، تەلىماتلارنى قانداقتۇ ھەقىقىي ئادەمنىڭ ھەقىقىي ماھىيەتلىرىدىن تاشقىرى، جانلىق ئادەمگە تاشقىرىدىن تېڭىلىدىغان جانسىز نەرسە شەكىلىدە ئەمەس، دەل بۇنىڭ ئەكسىچە كىشىلىكنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئالەمنىڭ سىر-قانۇنىيەتلىرى گارمۇنىيىسى ئاساسىدا ئىزدەش لازىملىقىنى، ئۇنى ئادەمنىڭ ئۆزىدىن ئۆسۈپ چىققان ۋە ئادەمنىڭ پىكىر - ھېسسىياتلىرىنىڭ ھەممە قاتلاملىرىغا يىلتىز تارتقان ئادەم ھەققىدىكى تەلىمات سۈپىتىدە مۇھاكىمە قىلىش لازىملىقىنى كۆرسەتتى. ئويلاپ كۆرۈڭچۇ، ئالەم ۋە ئادەم ھەققىدىكى تەلىماتتىن تاشقىرى يەنە نېمىنى تارىخ تەن ئېلىشى مۇمكىن؟!

ئىنسان ئۈچۈن بۇنداق «ئۆز»، «ئۆزىدە» تۇرغان ئامىللار بارمۇ؟ ئەلۋەتتە، ئۇلار مەۋجۇد. بىز ئۇلارنى ئىنسانىيەتنىڭ مەڭگۈ ئۆلمەس غايە ۋە ئۈمىدلىرى، ئۆلچەم ۋە رىجە ھېسسىياتلىرى ئىچىدىن تاپالايمىز. ئۇ خۇددى مىڭ يىللاپ قۇدۇققا قامالغان، ساقاللىرى ئاپئاق مويسىپىت دانىشمەنگە ئوخشاش ھېلىمۇ ھايات. ئۇنى زىنداندىن ئازاد قىلىشتىن باشقا نىجادىيەت يوق. ئۇ، «يىپەك يولى» مەرىپەتپەرۋەر ئىدىيىلىرى خەزىنىسىدە. ئۇنىڭ تىنىقىدا يۈزلىگەن

ئۆزىگە سەجدە قىلدۇرۇش كويىدا ياراتقان سېھىرلىك مەنزىرىسى بولۇپ چىقىدۇ. سەن تەڭرىلىك ماقامىدا تۇرۇپ ئۆز-ئۆزۈڭگە - ئىنسانغا سەجدە قىلىسەن. بۇ، ئېغىر ياتلىشىشتىن ئۆزلۈككە قايتىش ۋە پارچىلانغان ئالەمدىن ئۇلۇغ ۋەھدەت - بىرلىكنى قايتا تېپىشتۇر. سەن شۇ چاغدا ئىستىغيار ئوقۇيسەن: ئاددىي كىشىلەرنىڭ ئۇلۇغلىقىنى بىلمىگەن، ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ تاشقى ئالامەتلىرىنىلا تەن ئېلىپ، كامالەت تەرەپلىرىگە ئەقلىڭ يەتمىگەن ياكى ئۇنى تەن ئېلىشنى خالىمىغان، ھەتتا ئۇلارغا تۆھمەت توقۇپ، چەتتىن پېشىۋا ئىزدەپ يۈرگىنىڭگە پۇشايمان قىلىسەن. ئۇ چاغدا سەن، ئۆز ئۇلۇغلىرىڭنى ئىخۋا كوھىقاپىنىڭ تاش بورانلىرىدا يىقىتىپ، ئۇنى ئېيسادەك كرىست تاختىسىغا مىخلاپ، شەمسىددىن تەبرىزىنىڭ رەقىبلىرىدەك ئۇنى ئۆزگىلەر قولىدا قۇدۇققا تاشلاپ قەست قىلىپ، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى بۇرمىلاپ، يەنە ھېچنېمىنى كۆرمىگەندەك ئۆپكىگە ئۇن سۈيى تولىدۇرۇش بىلەن ئەرمەك بولۇپ يۈرۈۋەرمەيسەن!

ئۆزلۈك ئەينىكى - مېھراجى ئەلاكى، ئۇنىڭدا تەڭرىنى كۆرسەن. ئۇ - سەن، سېنىڭ ئاشىقىڭ، مەھبۇبىڭ ۋە مەقسىتىڭ. جالالىددىن رۇمىي مۇنداق يازغانىدى:

«ھېچنېمە يوقكى سېنىڭدىن ئۆزىگە ئالەمدە پەقەت،

ھەرنە ئىستەرسەن ئۆزۈڭدە جەم ئېرۇر بىلىشكە ئەبەد.»

ئۆزلۈك ئەينىكى - كامىل ئىنسان قەلبىدىكى پېشىلگەن ۋەھدەتتۇر.

«ئەنە لەھق» ئەپسانە ئەمەس

ئىنسان كائىناتتىكى ئوتتۇرىچە زات، ئاسمان - زېمىن ئارىسىدىكى پائالىيەتچان تۈركۈم. ئىنساننىڭ تەبىئەت بىلەن، ئىلاھىيەت بىلەن، ئۆز-ئۆزى ۋە ئۆز تۈركۈمى بىلەن، ئۆز روھىيىتى ۋە ئۆز-ئۆزىگە بولغان ئۆزلۈكى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى مىڭ-مىڭ يىللاردىن بېرى ئېتىقاد، ئىلىم ۋە پىسخولوگىيە پائالىيەتلىرى شۇغۇللىنىپ كەلگەن تولىمۇ كونا ھادىسە.

ئىنسان زادى نېمە؟ ئۇنىڭ تۆۋەندە ھايۋان، يۇقىرىدا تەڭرى بىلەن بولغان ئالاقىلىرى قانداق؟ يەڭگىلەتكە مىقدار ماتېماتىكىلىرى بىلەن ئۇقۇم ۋە مۇھاكىمە مەنتىقىلىرىنىڭ بىر قىسمى ئىنساننى تەڭرىگە قارشى قويۇپ چۇقان كۆتۈرگەن چاغلاردا باغداد مەيدانىدا مەنسۇر ھەللاجىنىڭ دارغا ئېسىلغانلىقى كىشىلەر قەلبىنى لەرزىگە سالدى. ئۇ، مۇجەسسەم تەپەككۈر بىلەن ئەركىن گۇمانلىنىش تۇيغۇسىنى قوشۇپ، داۋاملىق ئىنساننىڭ يوشۇرۇنغان ماھىيەتلىرىنى ئاڭتۇردى. ئۇ، تەڭرىنىڭ تەبىئەت ۋە ئىنساندىن تاشقىرى ئالەم بىنا مۇھەندەس ياكى كائىنات پىرەئۇنى سالاھىيىتىدىكى مۇشەببىخ (ئادەم قىياپەتلىك - ئانتروپومورفىزم) ئالامەتلىرىنى ئىنكار قىلدى. ئۇ، ئىپتىدائىي ئانىمىزلىق قاراشلاردىن بېرى ساقلانغان روھنىڭ ئۆلمەستىن كۆچۈپ يۈرۈشى

نەپسانىيەتتە مايمۇنلۇقتىن ئالۋاستىغا يۈزلەنگەن؛ ئەخلاقلىق، ساداقەتمەن كىشىلەرنى ئويۇنچۇق بىلىپ، بازار تىلىملىرىدىكى شەيتان ئويۇنىنىڭ رولچىلىرى قىلىۋالغان؛ ئۇ، بۇ يولدىكى ئەسەبىيلىكلىرىنى كىشىلەردىن ھالقىغان قابىللىق، دەپ بىلىپ، ئۆز-ئۆزىنى ھالاك قىلىشنىڭ ئۈنۈملۈك تەدبىرىنى تېپىشنى ئىجادىيەت، دەپ قارىغان. قىسقىسى، ئۇنىڭ كەسپى ۋە ئىش-ئەمەلى زېمىن ۋە مۇھىت، پىكىر ۋە قەلبىنى بۇلغاپ، ئۆز-ئۆزىگە گۆر كولاشتۇر.

دەرھەقىقەت، «ئۆزلۈك» بىر سۈزۈك ئەينەكتىن ئىبارەت. ئۆزلۈك ئەينىكى - ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنى بىلىش ۋە ئۆزىنى ئىنسانلىق ماھىيەتلىرى بويىچە كامالەتكە ئېرىشتۈرۈش يولىدىكى «كۆرۈنمەي كۆرگۈچى» ئەينەك. ئۇنىڭ قىرلىرىدىن مۇقەددەس نۇر جىلۋە قىلىدۇ؛ ئۇنىڭ مۇقەددەس نۇرىدا «ئۆزۈڭنى تونۇ!» دېگەن قۇتلۇق سادا جاراڭلايدۇ. ئۇ، ئىنسانلىق ھەققىدىكى ھەقىقىي ئۇچۇر بولمىدى! ئىنساننىڭ نىجادىيەت يۇلتۇزى - «ئۆزلۈك ئەينىكى» دە ئۆزۈڭنى كۆرگەندىن كېيىن، ئۆزگىلەرنى كۆرۈش ئىشقىغا، ئىنساننى بىرىرى بىلەن قوشۇش مۇھەببىتىگە، ئىنساننى ئىنسانىي كامالەتكە كۆتۈرۈش تەلپۈنۈشىگە مۇيەسسەر بولىسەن. ئۆزىنى كۆرۈپ بىلمەسلىك - ئىنسان سۈرىتىدىكى، ئەمما ھايۋانلىق زىندانغا قامالغان مەھبۇسنىڭ غەپلەت ئۇيقۇسىغا تەمسىلدۇر. بۇ ئۇيقۇ غاپىللىق ئۇيقۇسى، مەغرۇرلۇق ۋە تەنتەكلىكنى «سەگەكلىك» دەپ ھوزۇرلىنىدىغان جاھىلنىڭ غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئىبارەت.

ئىنسان ئۆزلۈك ئەينىكىگە ئېرىشەلەيدۇ. ئۇ ئۆزىنى چەكلەش - تىزگىنلەش ئارقىلىق، تارىخنىڭ ۋە كەلگۈسىنىڭ ئۆلمەس سادالىرىنى ئاڭلاش ئارقىلىق، رەقىب-كۈشەندە بىلەن بولغان مۇشكۈل ئېلىشىشلارنىڭ روھىيەتنى تاۋلىشى ئارقىلىق، ئۆلۈم تەھدىتى ۋە كەرەملىك ئۈمىدى ئارقىلىق ئۆزىدىكى يوشۇرۇن ئىرادە-قۇدرەت زەررىلىرىنى مۇجەسسەم-لەشتۈرۈپ، ھېكمەت ئىلھامى ئاستىدا ئۆزلۈك ئەينىكى بولۇپ يېتىلىشى كېرەك!

ئۆزلۈك ئەينىكى كامالەتلىك ئىنسان قەلبىدىكى قۇياش ۋە ئەقىل كۆزىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭدا ئىلگىرىكى مەقسەتلىرىڭ پەقەت ۋاستە ئىكەنلىكىنى، ھەتتاكى مەئىشەت، روزىغار، ئىلىم-سەنئەت، ئىش ۋە شېئىرىيەتنىڭ پەقەتكىنە ۋاستە ئىكەنلىكىنى، ھەقىقىي مەقسەت ئۇنتۇلغان ۋە ياتلاشقان بىرلا نەرسە - ئىنسان ۋە ئۇنىڭ كامالىتى، ئىجتىمائىي - مەنىۋى بەختى ئىكەنلىكىنى كۆرسەن. ئۇ چاغدا سەن ئۇلۇغ بىلگەن قۇل ئىكلىرىنىڭ لاي قونچاق ۋە خار كۆرگەن قۇللارنىڭ نۇرانە مالا ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشنىڭ مۇمكىن.

ئۆزىنى چۈشەنگەن كامىل، ئۆزۈمچىلىكىنى ئۇنتۇغان يېتۈك كىشىدۇر. ئۇ ئۆزىنى ئۇنتۇيدۇ ۋە بارلىق ئىنسانىيەت ئالىمى بىلەن قوشۇلىدۇ. بۇ ئارىدا ھەقىقەتنى يوشۇرغان پەردىلەر، چېگرىلار، سېپىللار، تېرە ۋە ئىرق پەرقلىرى بىلەن ئەپسۇنكار رسالىلار ھېلىقى لاي قونچاقلارنىڭ كىشىلەرنى

ناتەكشىلىكىدە ھەرىكەتلىنىدىغان شەيئىي. ئەگەر ئات مىنگەن كىشى دانا بولسا، ئاتنى كامالەتكە يېتەكلەيدۇ، نادان بولسا، ئات ئۇنى ئوقۇرغا باشلايدۇ. ئىنسان روھىيىتى ھايۋان ئوزۇقىنىڭ - ئات يېمىنىڭ «ئىنكاسى»، «ئىپادىسى» ئۈچۈن ئىشلىگۈچى قۇلغا ئايلىنىدۇ.

كامالەتتىن خالىي ئىنسان - مۆتىۋەر ياكى گۈزەل، نازاكەتلىك ياكى قەيسەر بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆزلۈكتىن بىخەۋەر بولۇپ، ئۆزى ھەققىدە غەم يېمەيدۇ، بەلكى ئات يېمى غېمىدا پايىپتەك بولىدۇ. سېنىڭ شېرىن خىياللىرىڭغا يوشۇرۇنغان، پۈتۈنلەي سەن ئۈچۈن جانىجان بولغان نىيەتلىرىڭنى تارتىنماي ئۆز ئالقىنىڭغا تۆكۈپ كۆرچۈ! قاراپ باق، ئۇلارنىڭ قانچىسى ئىنسان ماھىيەتلىرى غېمىدا ۋە قانچىسى ئات بوغۇزى غېمىدىكىن! خۇسراۋ دېھلەۋىينىڭ مۇنۇ مىسرالىرىنى ئوقۇ:

«پەقەت ھۈسنى بىلەن گۈزەل ئەستۇر ئادەم،

گۈزەلدۇر ئۇ يەنە ئىنسانلىق جەۋھىرى بىلەن ھەم.»

سەن ئاسمان-زېمىن ھەققىدە يېتۈك بىلىمدان، ئەمما «ئۆزلۈك» ھەققىدە بىر تەلۋە نادان! بىلىمدان بىلەن ئاقىلنى، ئاقىل بىلەن دىل قەلبى كامىلنى پەرق ئېتىشىنى بىل. ئابدۇقادىر بېدىل مۇنداق دەيدۇ:

«ھاياتلىق گۈلىستاندۇر دىل ھىمىتىدىن،

باسقان ئىزىڭ بوستاندۇر قول قۇدرىتىدىن.»

بىلىملىك، ئاقىل، تەدبىرلىك - ئىقتىدارلىق كىشى بىلەن ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئارىقىنى - قەلبىنى ئۆزلۈك تېڭىدا ئويغانغان كامىلنى پەرقلەندۈر: بىلىم - ئوزۇقتۇر. ئۇنى ئۆزۈڭ ئۈچۈن رىسقى قىلىشىڭ، ئاۋام ئۈچۈن مەئشەت قىلىشىڭ مۇمكىن. ئوزۇق يەنلا ۋاستە ۋە بايلىق.

ئەقىل - چىراغ. دىلى كور كىشى ئۈچۈن چىراغ بەلكى ناشايان بىر ۋاستە.

ئىقتىدار - كۈچتۈر. ئىزگۈسىز قۇدرەت جالات پالتىسىنى ئەسلىتىدۇ. بىلىم - ئەقىل - ئىقتىدارنى ئىپتىخار خەزىنىسىگە سالماي، «ئۆزلۈك» ئەينىكى ئالدىغا قويۇپ، ئۇنى تەلەپ قىل!

«ئۆزلۈك» ئەينىكىدە ئاتقا مىنگەن كىشى ئۆلمەس چەۋەندازدۇر. ئات ئۇنىڭ تېنى ۋە تۇرمۇش پائالىيىتى. بۇ پائالىيەت ئۇنىڭ فىزىئولوگىيىسى، پسخولوگىيىلىك پىكىر-تۇيغۇلىرى، تۇرمۇش مەشغۇلاتى بولۇپ، بىر قاراشتا ئۇ پېرسوناژنىڭ بارلىقى. ئات بىلەن ئات مىنگۈچى ئارىسىدا بىر چاك مەۋجۇدكى، ئۇلارمۇ ئالەمنىڭ «ئىككىگە پارچىلىنىش قانۇنى» نىڭ ئىلگىدە. ئادەم قېرىپ خۇددى ئاتتەك ھاسرايدۇ. بۇ دەل ئات مىنگەن كىشىنىڭ پىشقان، ئاتنى ئۆز ماھىيەتلىرىگە كۆندۈرگەن ۋە كامالەت ماقامىنىڭ بوسۇغىسىغا يېقىنلاشقان چېغى سادىر بولىدىغان «ھىجران» دۇر. مانا بۇ ئات سۈپىتىدىكى ئىنساننىڭ ئۆمرى دېگەن سۆز. ئىنسان ئۆمرىنى بالىلىق بىلەن قېرىلىق ئارىسىدىكى يېرىم ئەسىرلىك مۇساپە قىرغىدۇ، پۈچۈلدۈرىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ بەدىلى - مەنىۋى يېتىلىشتۈر. ئەتەك! «ناۋا مۇقامى» ئەۋجىگە

- «تەناسۇق ئەل ئەرۋا» (ئىسلامدا)، «سانسارا» (بۇددىزمدا)، «مېتېمپىسخوز» (گرېكلار دىنىدا) تەلىماتىدىن تاكى ئۆزگىچە بولغان تەڭرى، ئىنسان ۋە «ۋەسلى ئىلاھىيە» تەلەپلىرىنى تەتقىق قىلدى. ئۇ، رابىيە تىلغا ئالغان ئىنساننىڭ ئۆز چۈشىدە «ۋەسلى ئىلاھىيە» گە مۇيەسسەر بولۇشى قاراشلىرى بىلەن تەسەۋۋۇپچىلارنىڭ تۆتىنچى ماقامى - «ھەقىقەت» دە تەكىتلەنگەن ئىنساننىڭ شەخس سۈپەتتە تەڭرىگە سىڭىپ كېتىشى، دېگەن چۈشەنچىلەرنى داۋاملىق قايتا-قايتا مۇلاھىزىدىن ئۆتكۈزدى. ئۇ ئاخىر، ئىنساننىڭ تەڭرىگە بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ ئۆلى - ئىنساننى مەنىۋى جەھەتتىن كامالەتكە يەتكۈزۈش ئىكەنلىكىنى بىلدى.

«ئەنەلھەق» - «مەن - ھەقىقەت»! بۇ، ئىنسان بىلەن تەڭرىگە ئوچۇق قويۇلغان ۋەھدەت پارالېل بەلگىسى بولدى.

مەنسۇر ھەللاجىدىن خېلىلا كېيىن چارلىز دارۋىن ئىنساننىڭ ھايۋان بىلەن بولغان ئالاقىلىرى ۋە ھايۋاننىڭ تەدرىجىي راۋاجلىنىش نەزەرىيىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. كېيىنكى زامانلاردا دارۋىن تەلىماتى ئىلىم، ھەللاجى مۇھاكىمىلىرى گۈزەل ئەپسانە ياكى جىنايى ئىغۋا، دەپ قارالدى.

ئېيتىش كېرەككى، مەنسۇر ھەللاجى، پەرىدىدىن ئەتتار، شەمسىددىن تەبرىزى، جالالىددىن رۇمى بىلەن ھەرقايسى گۇمانىستلارنىڭ قارشى مۇنداق: ئىنسان ماھىيىتى ۋە مۇمكىنلىكلىرى بىلەن تەڭرى، ياتلاشقان ھالىتى ۋە نەپسانىيىتى بىلەن شەيتاندۇر. بۇ، ئېرىك فرومىنىڭ دارۋىننىڭ ئاساسلانغان - ئىنسان ياۋايى، ئورمانلىقتىكى مايىمۇن ئەمەس، بەلكى ھايۋانات باغچىسىدىكى مايىمۇن بولۇپ، تېخى ھەقىقىي ئىنسان ماھىيەتلىرىنى تاپمىغان ئىجتىمائىي ھايۋاندۇر، دېگەن سۆزىگە ئوخشاپ كېتىدۇ. تەسەۋۋۇپ نامىدىكى بىر قىسىم ئىنسانشۇناسلار: ئىنساننىڭ كامالەتتى - شەيتان ۋە سۆھبەتلىرىگە ئىسيان قىلىش، ئۆزلۈككە - ئۆزىنىڭ تەڭرىلىك مۇمكىنلىكلىرىگە ئېرىشىش، دەپ قارايدۇ. ئىسلام سوپىزمىدىكى گۇمانىستىك قاراشلارنىڭ ئۈچ چوڭ قاتلىمى - ئىنسان تەڭرىنىڭ ئالەم بىنا قىلىشتىكى مەقسىتى ۋە ئەڭ ئالىي مۆجىزىسى، دېگەن قاراش؛ ئىنسان ئەقىل بىلەن بىلىش ئىقتىدارى ۋە ئىرادە ئەركىنلىكىگە ئىگە، دېگەن قاراش؛ ئىنسان ئەسلى تەڭرى دېمەكتۇر، ئۇ، تەڭرىلىك كامالەتكە ئېرىشىشى مۇمكىن، دېگەن قاراشنى سېلىشتۇرغاندىمۇ مەنسۇر ھەللاجىنىڭ «ئەنەلھەق» تەلىماتىنىڭ ئۆلمەس روھى ئالاھىدە دىققەتنى جەلپ قىلىدۇ.

«ئات» بىلەن «ئات مىنگەن كىشى»

ئىنسان جىسمانىي جەھەتتە بىر ھايۋان بولۇپ، ئۇنى «ئات» قا، مەنىۋى جەھەتتىن بىر كارامەت مۇمكىنلىكىدىكى زات بولۇپ، ئۇنى «ئات مىنگەن كىشى» گە تەمىسل قىلىش مۇمكىن. ئىنسان ماددىي ھايات ۋە مەنىۋى كامالەت

«دانشمەن» ئىبارىلىرى قانداق ئىستېمال قىلىنىۋاتقانلىقىدىن قەتئىينەزەر، دانشمەن ئۇلۇغ بىشارەتچىدۇر. دانشمەن - مەيلى مۇنەزە، دار ياغىچى ئاستىدا ياكى سەرگەردانلىق دالاسىدا بولسۇن، قولىدا يېڭى ئۇپۇقنى كۆتۈرۈپ تۇرغان كاھىندۇر. دانشمەنلىكنىڭ ئىككى ئالقمىنى ئوچام قىلغان چېغىغا قارا! ئۇنىڭ ئالغانلىرىنىڭ ئۈستىدىن ئىنسانىيەتكە ئاتالغان يېڭى ھەقىقەت جاۋابىرىنىڭ نۇرى چاقىنىدۇ. ئۇنىڭ ئالغانلىرىنىڭ ئاستىدىن ئۇنىڭ شەخسىي ھايات پاجىئەلىرىدىن ئۇرغىغان پاك-ئىللىق قان تاراملاپ تۆكۈلىدۇ. ئۇ، كاناي-سۇنايلار بىلەن چۇقان كۆتەرگەن كوچىدا نېمە قىلسۇن. ئۇنى ناگان-ناگانلاردا بەلكىم ئاھۇ-پەريادلار بىلەن ياش تۆككەنلەر ئارىسىدا ئۇچرىتالمىشنىڭ مۇمكىن.

دانشمەنلىكنىڭ دەردى تولا! گۈزىلىم، ھەرىس مۈشكۈل داۋاندا ساڭا: «ئەمدى قال!» دېگەندىمغۇ! ئۇ، ھاياتنىڭ ساڭا لەززىتىدىن كېچىپ، ئۇنىڭ ھەقىقىي ئازابلىرىدا ياشايدۇ!

ئۇ، ئۆمرىنىڭ قىسقىلىقىنى بىلىپ، كېچە-كۈندۈز تىنىمسىز ئىجىر-ئەمگەك قىلىدۇ! ئۇ، ئۆز ھاياتىدا تەييار ئەقىدىلەر، ئاتا مىراس قاراشلار، ئىزچىل رىجىلەرگە چوقۇنمايدۇ، بەلكى قايتا مۇئامىلە قىلىدۇ. ئۇ، ئۆز ھاياتىدا قايتا ئويغىنىدۇ، ئىككىنچى باشلىنىش ياسايدۇ. ئۇ بىر ئاسىيلىق - ئىسپانكارلىقتۇر. ساكىيامۇنى شازادىلىكتىن بۇددىھالىققا، مۇھەممەد غەيرىي مۇسۇلمانلىقتىن مۇئەممىنىلىككە، ماركس گېگىلچىلىكتىن كوممۇنىزمغا ئۆتكەن. مەنسۇر ھەللاجىمۇ ئادەتتىكى كalam تەلىماتىدىن «ئەنلەھق» قە ئۆتتى! دانشمەنلەرنىڭ قايسىبىرى تاۋار-دۇردۇنلار ئۈستىدىن ھەقىقەت دۇردانلىرى تېپىشقان؟! ئۇ، ئالدىن بىلىپ، ئالدىن ئويغانغاچقا، قەلبى ھەقىقەت، لەۋزى ئادالەت ئوتىدا كۆيۈپ، كىشىلەر بىلگەن ئامەتلەرنىڭ ئىللەتلىكىنى ئېغىزدىن چىقىرىشتىن ئەيىبىنىپ، سۈكۈنات ئىچىدە، نەپەت ۋە خەيرىخالىق ئىچىدە ياشايدۇ! ئويغاتماق ھەقىقەتەن ئېغىر ئىش، چۈنكى ئۇ ھەر ئىككى تەرەپنى بىئارام قىلىدۇ!

ئۇ، سىرداشقا تەشنا، روھىي تىرەك-مۇئەككەلگە تەشنا، ھەقىقىي قەلب سايبىسىغا تەشنا ھالدا خاتا ئوبرازلاندىرۇشلار، رەشىك-ھاقارەتلەر ئىچىدە مەنئۇ تەنھالىق ئازابىنى چېكىدۇ. ئۇ، توخۇ فىرمىسىغا كىرىپ قالغاندەك، ئۆز قولىدىكى ئۈنچە - جاۋابىرىلارنى توخۇلارنىڭ تېپىپ تاشلاپ، سامان-پاخاللار ئارىسىدىن دان تالىشىپ يېيىشىۋاتقان ھالىتىدىن غەمكىن بولىدۇ!

مانا شۇ تاپتا، چىدامسىز مەھبۇب، ۋاپاسىز يارۇ-دوستلارنىڭ يوشۇرۇن ساتقىنلىقى بىلەن ئاشكارا مەسخىرىلىرى ئۆلمەس ئىبلىسنىڭ ئۆلگەن ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۈستىدىن قاقاقلاپ كۈلۈپ، تەنە بىلەن بىر مەھەل تەنتەنە قىلغانلىقىدەك نەشتەرى روھىيەت ھاسىل قىلىدۇ! دىلبىرىم، ھەرقانچە ھالەتتىمۇ ئوغۇز سۈتى بىلەن باراۋەر پاك ۋە مۇقەددەس تۇنجى

كۆتۈرۈلگەندە، چالغۇ تارىسى «چارس» قىلىپ ئۈزۈلىدۇ! تارا ئالماشتۇرالمىسەن. بۇ خۇددى ئات يەڭگۈشلىمەلمىگەنگە ئوخشايدۇ. قولۇڭدىن كېلىدىغىنى ئەلىشىر نەۋائىدەك خاتىرجەم ئۈمىد: «نەۋائىي بىناۋالىق بىرلە دائىم مەي ئىچۈر، بىر كۈن - ناۋا سازىنى دەۋران مۇترەبى بەزمىدە چالغاي، دەپ.»

نەۋائىي دائىملىق بىناۋالىقنى ۋە كەلگۈسى ئۈمىدىنى ئېيتقان. بىز ئۇنى «نەۋائىي بىناۋالىق بىرلە ئاخىرمەي ئىچەر، بىر كۈن - ناۋا سازىنى دەۋران مۇترەبى بەزمىدە چالغاي، دەپ» دېگەن ئۇلۇغ ھىجران ۋە مۇقەددەس مەنئۇ ئىزچىللىق (ۋىسال) مەنىسىدە ئىستىئارە قىلىمىز.

ئىنسان ئۆلىدۇ، ئەمما مۇتلەق مەنىدە ئەمەس. ئابدۇلھەسەن ھەرەكانىي: «يەر يۈزىدە يۈرگەن بەزى ئادەملەرنى بىز تىرىك دەيمىز، ئەسلىدە ئۇلار ئۆلۈك. يەر ئاستىدا ياتقان بەزى زاتلارنى بىز ئۆلۈك ھېسابلايمىز، ئەسلىدە ئۇلار تىرىك» دېمىگەنمىدى؟! ئىنساننىڭ قىممىتى - ئاتنىڭ سۈرىتىنىڭ باھاسى ئەمەس، بەلكى ئات مىنگۈچىنىڭ ماھىيەت ۋەزنى! ئۆزۈڭگە ئات باھاسىدا، ئويىناقلاپ تۇرغان ۋە ياكى پۇشۇلداپ قالغان ئات نەرقىدە قاراپ، تەمەننا ياكى غەمكىنلىك يولاتما! بەلكى ئات مىنگۈچى قىممىتىدە قاراپ نەپەرتلەن! ئۆزىدىن نەپەرتلىنىشنى بىلمىگەن ئىنسان ئۆزىنى بارغانسېرى نەپەرتلىك سىماغا ئايلاندۇرۇۋاتقان غاپىل ئىنساندۇر. ئات چەپلەپ پېتىقلىۋەتكەن بۇ ئىنسانىي قىممەتتىن ساڭا يەنە قانداق تەقدىر نېسىپ بولاتتى، ئەي نادان!

دانشمەنلىكنىڭ دەردى

«فانى» ۋە «باقى» ئىبارىلىرى يوقىلىپ بېرىۋاتقان ۋە مەڭگۈ مەۋجۇد بولىدىغان ئىككى سۈپەت (ئاترىبوت)، ئىككى دۇنيا مەنىسىدە تولاراق دىنىي كوسمولوگىيىلىك تۈس ئېلىۋالدى.

«زاھىر» ۋە «باتىن» ئىبارىلىرى كۆرۈنىدىغان سۈرەت ۋە كۆرۈنمەس ئىچكى ماھىيەت مەنىسىدە تولاراق دىنىي بىلىش نەزەرىيىسى قىياپىتىگە كىرىۋالدى.

«ماددا» ۋە «شەكىل» ئىبارىلىرى ئارىستوتېلدىن باشلاپ مۇقەررەر مەۋجۇدىيەت بىلەن ئۇنىڭ ھالەت (ئەراز) كۆرۈنۈش ئالماشتۇرۇشنى ئىپادىلەشتىن، بىر دومىلاپلا «مەزمۇن» ۋە «شەكىل» كاتېگورىيىسىگە ئۆتۈپ كەتتى.

ئىنساننىڭ ئۆزلۈك ئارىفلىقىدىن ئىلگىرىكى ۋە كېيىنكى ماقامىنى نېمە دېگۈلۈك. «جاھىل» ۋە «پازىل» ئىبارىلىرىمۇ سىۋىلىزاتسىيىگە قارىتىلغان تارىخىي مەنىگە بەنت قىلىندى.

دانشمەن-بىلىمدان، ئاقىل، ئالدىن بىلگۈچى ۋە رەھنىما ساھىبى مەنىسىدە ئۈزۈندىن ھەممە خەلقلەر مۇبارەكلەيدىغان نۇرانە نام. ھەر دەۋرنىڭ دانشمەنلىرى بولغان. ئۇ، يۇقىرىدىكى قۇرۇلمىلارنى مۇجەسسەم ئوچۇق قىلىپ كۆتۈرۈلگەن تەپەككۈر قۇياشى!

كائناتنىڭ تېنى، ئىنساننىڭ بۆشۈكى ۋە دەرسخانىسى. ۋەھدەتى ئالەم، مۇھەببەتى ئالەم يەنە ۋەھدەت! ئۇ، ئۆزلۈكنى تېپىش يولىدىكى باش كارۋان.

مۇھەببەتسىز ھەقىقىي ئۆزلۈكنى، ئۆزلۈكسىز ھەقىقىي مۇھەببەتنى مەن قىياس قىلالمايمەن. ئۆزلۈك شوتسى ياكى ئۆزلۈك دۆلدۈلمىسىز ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىلاھتەك قىممىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ، كامالەت مېھراجىغا كۆتۈرۈلەلمەيدۇ؛ سەرمايىدار تۈلكە، ھۆسنىدار تىيىن، ھوقۇقدار شىر، تەدبىركار يالتمراق يىلانلىق پەللىسىدىن چەتنىيەلمەيدۇ. ئۇ، «ئۆل» بىلەن يوقلۇق (ئەدەم، سونياتا) دىن كېلىپ، يەنە يوقلۇقتا «ئۆل» بىلەن قايتىدىغان سۆزمەن، خۇشپىچىم ھايۋان (ئېرك فرومنىڭ سۆزى بىلەن ئېيتقاندا: «ھايۋانات باغچىسىدىكى مايۇن») بوپقالىدۇ، خالاس.

مۇھەببەت «ئات» دىمۇ، «ئات مىنگۈچى» دىمۇ بولىدۇ. مۇھەببەتتە ئىككى شەرت شۇكى، سەن ئۆزلۈك ماقامىدىكى كامىل-پازىل قەلبىنى ئىزدە، ئۆزۈڭمۇ كامىل-پازىل قەلب ئىگىسى بول. بۇ، ئاتقا مىنگەن ۋە ئۆز ماھىيەتلىرىنى تۇغ قىلغان مەلىكە بىلەن شاھزادە بولۇپ، ئات مىنگۈچى ئىشقا بابدىمۇ ئات رىسقىنى يېمەسلىكى لازىم. مۇھەببەتنى ئات ئويۇنى قىلىپ قويۇش نومۇس! ئەتراپقا نەزەر سال: مۇھەببەت سۈرىتىنى كۆتۈرۈپ، سۆيگۈنامىنى سېتىپ يۈرگەن ۋە مەڭگۈ كامىل قەلب ئەنجۈمەندە ئىشقتىن مۇشائىرە كۆرمىگەن «ئات» تىپىرلاشلىرىغا! ئۇلارنىڭ سۈرىتىدە رەڭدار لاي، قەلبىدە ئەرزىمەس تاش بارلىقىنى ئۆزلىرىمۇ يوشۇرالمىدۇ. ئالداش بىلەن يەڭگىلەنكەنلىكتىن قوشۇلغان ئىككى ئىللەتنى يەنىلا بىر مەھەل ئۈستىگە گۈل تاشلانغان ھايۋاننى خىرىس، قوپاللىق بىلەن چېكى كۆرۈنمەس دىلئازارلىق تىزگىنلەپ تۇرىدۇ. بۇنداق نادانلىق ھاكىملىق قىلغان «مۇھەببەت» سەن ئۈچۈن ئىككە پەردىسى ئاستىدىكى پايىشخانغا ياكى ئېيىق غارى قەرىگە قامالغانلىقتىن ئۆزگە نېمە بولاتتى؟! مۇھەببەت ئايال ئۈستىدە ئىككى ھەسسە مۇھەببەتتۇر. ئۇ، مەھبۇب سۆيگۈسىدىن باشقا يەنە ئىنسانىي مۇھەببەتتۇر ھەم. بۇ مۇھەببەتنىڭ مېھراج كۈرسىدا مەنپىي ئىلاھ - ئاياللىق كامالىتى تۇرىدۇ. ئۇ، قەدەم ئىپتىداسىدا ئوماققىنە قىزچاق، مەنزىل ئىنتىھاسىدا مېھرىبان موما قىياپىتىدە چاقنايدۇ. ئۇنىڭ بەختى سەن تۇرغان كامالەت تەختىگە، ئۇنىڭ ئازادلىقى قەلبىڭدە لەپىلدىگەن ئىزگۈلۈك بايرىقىغا باغلىق. بۇنى ئۇنىڭ ساڭا نىسبىتى تەرىقىسىدىمۇ شۇنداق دېيىش مۇمكىن.

ئىنسان تۇغۇلىدۇ، ئەمما سەن بىر چەۋەنداز شەكىللىك بىلەن قايتا تەكرارلانمايسەن. چەننەت گۈللىرى بىلەن دوزاق يالقۇنلىرىنىڭ پەرقىنى كۆز قارىچۇقىڭدىن ئېلىپ كەتكەن شېرىن سۆيگۈ غاپىللىقىدا تۈلكە، تىيىن، شىر، يىلاننىڭ دەقىقىلىق ياكى ئۆمۈرلۈك مەھبۇبى بولۇپ قالدىڭمۇ، بولدى، بەس! سەن ئۆزلۈك ئەينىكىدە نەزەر سالساڭ، دوزاقتا ئۆرتەنگۈچىسەن! ئېسىڭدىن چىقىمىسۇنكى، ھەقىقىي

مۇھەببەت شارابىمىنىڭ ھۈرمىتىنى يەرگە ئورما! رەقىبلىرىمگە نەپەرتلىنىمەن. ئۇلارنىڭ پۇشتى-جەمەتسىمۇ ئۇلارنى ئۇنتۇيدۇ، ئەمما، ساڭا نەپەرتلىنىشنى دۈشمەنلىرىمدىن ئۆگەنمەك ماڭا ھار! دانىشمەن تۈن قاراڭغۇسىدا ساڭا قېرىغان ياۋا توغراقتەك كۆرۈنۈشى مۇمكىن. تاڭ شولىسى ئاستىدا ئۇنىڭ ئالتۇن سۇمۇرغۇلقىنى ئاڭقىرايىمەن. ھە، ئۇ ئالتۇن سۇمۇرغۇ! تەنھا، بىراق مىليون-مىليون يۇلتۇزلارنى ياراتقۇچى قەلب كامالىتىنىڭ ئىنژېنېرى! ئۇ، دوزاخ ئوتىدا كۆيۈپ تۇرسىمۇ، خالايققا جەننەت دەرۋازىسىنى ئاچقۇچى سىمىنى قەيسەر! ئۇنى ئىقلىمىنىڭ يىراق ئۇپقىدىن ياكى مايتىرى بىلەن ئىمامەدى ئاخىر زامان رىۋايەتلىرىدىن ئىزدەمە، ئۇ، ئۆز قېشىڭدا، ئۇنىڭ روھى ئۆز ئىزىڭدا جاھان كېزىدۇ.

«مۇھەببەت - تەڭرىلىك تۇيغۇلىرى»

ئۆزلۈك زىددىيەتچان دۇنيادا «بىرلىك» (ۋەھدەت) نى بىلىشنى، ۋەھدەتكە يۈزلىنىشنى تەلەپ قىلىدۇ. «مۇھەببەت» (ئىشقا) ئۇنىڭ شېرىن مېۋىسى ۋە يالقۇنلۇق تىنىقىدۇر.

مۇھەببەت - خۇپىيانە ئاشىق ۋە مەشۇقەلىقتىن تاكى كائىنات تەرتىپىگىچە كەڭ قوللىنىلغان ئىبارە بوپقالدى. قەدىمكى گرېكلاردا «ئىنتىلخىيە» دەپ ئاتالغان بۇ ئىنتىلىش تەسەۋۋۇپ تەپسىرلىرىدە تەڭرى ئىنساننى بىنا قىلىشتىن ئىلگىرىلا ۋەھدەتۈل ئالەمدە بولغان، ئۇ، تەڭرىنىڭ خالىقۇلۇشىدا پائالىيەتلىرىگە ئىلھام سالغان.

مۇھەببەت - ئۇلۇغ ئالەم ۋە ئادەمنىڭ ئىنتىلىشى، كائىنات مۇۋازىنىتى ۋە ئىنسانىيەت كامالىتىنىڭ تىرىكىكى. مەنپىي - مۇسبەت زەرەتلەر قوغلۇشۇپ ماتورنىڭ چۆرگىلىشى - مانا ئۇنىڭ تىمسالى!

مۇھەببەت - ئىنسان ئۈچۈن كائىنات نىزامىدۇر. ئۇ، ئىنساننى ھايۋان بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئىنسان بىلەن؛ ئات بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئات مىنگۈچى بىلەن؛ ئات يېمى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى مەنئۇ ئوزۇق بىلەن؛ ئۆلۈم ھىجرانى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئەبەدىيلىك ۋىسالى بىلەن قوشۇش يۈرۈشىدىن ئىبارەت.

ئىنسان ئۆزىنىڭ «ئادەم» لىكى بىلەن «ھەۋۋا» نى سۆيۈشكە ھەقىقىي. بۇنداق مۇھەببەتتە، ئەگەر ئۇ ھەقىقەتەن مۇقەددەس روھىيەت قوشۇلمىسى كامالىدا سادىر بولسا، ئىنساننىڭ تەڭرىلىك تۇيغۇلىرى چېچەكلىگەن بولىدۇ. ئۇنى بىگائە ۋە جىنايى كۆز بىلەن كۆرمەك مەنسۇقتۇر.

ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىنسانلىق قەدىر-قىممىتى، زېھنىي ئىقتىدارى ۋە پازىللىق ئۇتۇقلىرىنى سۆيۈشى لازىم. بۇ، ئىنساننىڭ ئىنسانلىق ئىقراى، شۇكرانىسى ۋە قەسدىسىدۇر. ئىنساننىڭ تەبىئەت ۋە ئۇنىڭ ھەممە مۆجىزىلىرىنى سۆيۈشى دەركار. تەبىئەت ۋە مۆجىزات

قىلغان لاتا-پۇرۇچ قونچاقلىرىغا بولغان خۇپىيانە قۇلىقىڭ!

پارچىلاندىڭ، پارچە-پارچە «ئات» نەپسىڭنى ئەلا بىلىپ، بىر پۈتۈن قەلبى كامىل «ئات مىنگۈچى» ماھىيەتلىرىڭنى تىلىم-تىلىم قىلىۋەتتىڭ! ئۆزلۈك ئەينىكىڭنى سۇندۇرۇپ، ئىنسانىي بىردەكلىككە كىرىپىدەك نەشتىر سانچىپ، «سەن ئۆل، مەن تىرىلەي» يولىغا چۈشتۈڭ. ئۆلىمىڭنىڭ ئۇزۇن بويۇق قاتىل ئىبلىس تەلەتدە تەرىلمەكتە، ئۈمىد-ئارزۇلىرىڭ تالقان بولۇپ، قۇمدەك دەرغەزەپ غىچىرلىشىپ، جەڭ-جېدەل جەڭگاھىغا ئۇچۇشتى. نەيزە، ئاپتوماتلىرىڭ - ئۇنىڭ تەرسا چۇقانىلىرى! قارا، ئى ئالەمنىڭ نۇرانە گۈلناجى - ئىنسان، ئىش-ئەمەلىڭگە قارا: بىرتوقۇلۇقتا گۆشخور ياۋايى ھايۋانمۇ سەندىن ئۆزىنى تۇتقان. ئۇ، توقۇلۇقتا مۇلايىم، سەن ئەسەبىيەن، ئاخىرى ھەسرەت داشقازىنىڭ ئاستىغا تاشلانغان يانغىن خەشەكتىنمۇ قەدىرسىز كۆيۈۋاتقانلىقىڭنى كۆرۈپ نالە قىلىسەن. سەن ئىنسانلىقىڭنىڭ ئاسىيىسى، كامالىتىڭنىڭ قاتىلى، تۇرمۇشنىڭ بۇلغانغان بىنەزەر ئەخلىتى! بۇ تەقدىرىڭنى ئۆزۈڭ تۈزدۈڭ، ئاتەشىن، ئەمما نەپسانىي ئىستەك بىلەن، تەنتەكلىكلىرىڭدە ئالىقانات چىقىرىپ تۈزدۈڭ!

تەقدىرىڭدىن زارلانما! تەقدىرىڭ ئەزەللىك لەۋھەسىدە، يۇلتۇزلار سەيلىسىدە، پىشانەڭ سەھىپىسىدە ۋە ياكى ئەڭرىنىڭ رەھىمى-شەپقىتى، قەھىر-غەزىپى ئۇچقۇنلىرىدا ئەمەس، ئۇ، مۇھەببەت-نەپەتەكە تولغان بۇ ئالەمدە! بىلكى، ئۇ سەن يوقاتقان، سەن ئىزدەپ يۈرگەن، سەن كۆتۈرۈپ يۈرگەن نەرسىدە - ئىنسانىي قىممىتىڭنىڭ قىممەتلىرىدە، قەلب دەرىخىنىڭ مېۋىلىرىدە.

جاھان سېنى ئەقىل-ئىدراك گۈلى قىلىپ ئېچىلدۈرغىچە قانچە-قانچە يۇلتۇز ئۆمرى كەتتى. سەن جاھاننىڭ ئۆزىنى تېپىش يولىدىكى بىر پارچە ھېكمەت ئەينىكى بولمىقىڭ جايىز ئىدى. سەن بارلىقىڭنىڭ گۈلشىنى، سىرلارنىڭ ئاچقۇچى نەسىبىسىدە ئالەمگە كەلدىڭ. ھەممە ئىقتىدارىڭنى پۈتۈن ۋۇجۇدىڭغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۆز تىزگىنىڭنى ئۆز ئەركىڭگە بەرگەن.

ئەقىل ئىزدە! ئەقىلنى ئۆزلۈك كامالىغا باشلا! ئەقىل - كىتاب سەھىپىلىرىدە تاۋلانغان ئۆلمەس روھلار قاتارىدا، تەجرىبە جەريانلىرىدا پىچىرلىغان دۇنيا ئۇچۇرلىرىدا، تۇرمۇش تەكرارلىقىدا نىگارنى كۆرسەتكەن ھېكمەت جۈلالىرىدا، تەپەككۈر بىلەن تەسەۋۋۇر قاناتلىرىدا، بىلگىنىكى، ئۇ، يېنىڭدا، نادانلىقىڭنىڭ لاچىن كۆز قاپچۇقلىرىغا، غەزەپلىرىڭنىڭ يىلان نەشتىر تىلىسى ئاستىغا، تەرسالىقىڭنىڭ ئات تۇۋاقلىرى تېگىگە كۆمۈلگەن! ھەممە نەرسىنى كۆمگەن ۋە ئۇنىڭ موھتاجلىقى سەھراسىدا ئېچىرىقاپ-چاڭقاپ يۈرگەن ئىنساندا نەبىياشادلىق-ئاۋاتلىق، نە گۈزەللىك-بەخت، نەسۋىلىزاتىسىيە - كامالەت بولسۇن! ئۇ، تارنەزەر ئۇپقىدا، پۇچۇق يارماق تۆشۈكىدە چاشقان كۈتۈپ ياتقان مۈشۈك، مۇبالغە قىلغاندىمۇ مولۇن، خالاس!

قەلب جەننىتىنىڭ شېرىن كەۋسۈرىگە تەشنا ئىكەنسىن، ئۇنى جەننەت ماقاملىق قەلبتىن ئىزدە، كەۋسەر قاچىلانغان ئىدىشنىڭ شەكلى - پەكلى بىلەن كارىڭ نېمە؟! چۈنكى ئويغانغانلار تولىمۇ ئاز ۋە ئۇلار خېلى يول يۈرگەن! بىلگىنىكى، ئىنساننىڭ يېتىلىش يولىنى سىزىپ بەرگەن دانىشمەننىڭ نۇرانە سىماسىنى ئۇنىڭ مىنگەن ئېتىدىن ئىزدەمە! ئۇنى سەن ئىزدە، ئۇ، ئات مىنگۈچىلەر بىلەن ئاتنى قانداق مىنىشنى ئۆگەتكۈچىلەر قاتارىدا! ئۇلاردا ئاددىي تۇپراقتىن مۇقەددەس تەڭرىگىچە بولغان پۈتكۈل بارلىق مۇجەسسەملەنگەن.

گۆھەرگە دەسسەپ تۇرغان كور گاداى

ئىنسان يىغلاپ تۇغۇلۇپ، جاپا بىلەن ياشاپ، ھەسرەت بىلەن ئۆلىدۇ! ئىنساننىڭ سىرلىرى، مۇئەممالىرى ئۇنىڭ مۇناجات ئىلاھىيە قۇببىسىدا ئەمەس، بەلكى ئۆزلۈك بەشەرىيەت ئوقىسىدا!

ۋەھدەتتىن تاشقىرى ھېچنەرسە يوق. بىر بولمىغاندا تۈمەن بولمىغان بولاتتى. بارلىق بولمىغان بولسا يوقلۇق ھەققىدە ئېغىز ئاچقىلى بولمايدۇ. دېمەك، يوقلۇق - بارلىقنىڭ كۆز ئالدىڭدا يوقلۇقى، ھىجران - ۋىسالنىڭ شۇ دەققىدە يوقلۇقى، ئاچلىق - توقلۇقنىڭ شۇ چاغدا يوقلۇقى، خەستەلىك - سالامەتلىكىنىڭ تەندە يوقلۇقىدۇر.

ئىنسان گۆھەرسىزلىكتىن گاداى ئەمەس! چارىسىزلىكتىن بىچارە ئەمەس! قۇدرەتسىزلىكتىن ئاجىز ئەمەس! ئۇ، قۇل، ئەمما بۇنىڭ ۋەجى دۇنيادا ئەركىنلىك مەۋجۇد بولمىغانلىقىدىن ئەمەس، ئاخىر!

ئىنسان ھاۋا گۈلدۈرلىگەندە ئولىشىپ، توۋلىد-شىپ مۇناجات ئوقۇشتى. ئۇ ئەپدى كۆكتە پەرۋاز قىلىشنىڭ مۇمكىنلىكىنى بىلدى.

ئىنسان يۇقىما كېسەللىككە زار يىغلاپ قۇربانلىق قىلىشتى. ئۇ ئەمدى ئۆزىنى داۋالاشنىڭ ئىمكانلىرىنى كۆردى. ئالاھىزەل مۇمكىنلىكىنىڭ مۇقەررەرلىك بىلەن بولغان ئالاقىلىرى ئۇنىڭغا پىچىرلىماقتا.

بۇ ئۇلۇغ ئۆزلۈكنىڭ پېشايۋىنىدا سادىر بولۇۋاتقان ھادىس تېخى ئىنساننى ئۆزلۈك سارىيىغا ئېلىپ كىرگىنى يوق.

چۈشەن، ھەممە تەقەززالىرىڭ تەقەززاقىلىغۇچى خاسىيەتلىرى بىلەن تەقەززاقىلىغۇچىنىڭ يېنىدا. تىلەكلىرىڭنىڭ نىجادىيىتى سەن روڭۇ قىلغان مېھرابتا ئەمەس، سەجدە قىلىۋاتقان چەۋەنداز ئىلكىدە!

تىلەكلىرىڭنىڭ سەۋەبكارى ئاجىزلىقىڭدۇر. ئاجىزلىقىڭ دېڭىز سۈيىنى ئارقىغا ياندۇرايدىغان ئۇلۇغ كۈچ-قۇدرىتىڭنىڭ تاغ ھالىتىدىن قۇم ھالىتىگە پارچىلانغانلىقىدىندۇر. ئۇنى پارچىلىغان سەن ئۆزۈڭ! سېنىڭ نەپسىڭ، تەمەخورلىقىڭ، ئۆزگىنى ئانى تېپىش نىيىتىڭ، ئاچكۆز ھەسەتلىك، نادان ۋە تەرسالىقىڭ، ئۆزۈڭ ياساپ، ئۆزۈڭ ئىقتىدا

ئەي، گۆھەرگە دەسسەپ تۇرغان ۋە گۆھەرنى پەرق قىلالمىغان ئەما بىچارە تىلەمچى. سېنى گۆھەر زېمىنىگە، گۆھەر سېزەر ئىقتىدارغا ئىگە قىلغان دۇنيا، سېنى ئىنسان، گۆھەرنى تاش، دەپ ئاتىمىغاندى؟

ئەمدى مۇھىتىڭغا قارا: ۋەھىمە بىلەن بىخوتلۇق، تەمەخورلۇق بىلەن بېسىمخورلۇق، قۇللۇق سۈكۈتى بىلەن قۇلدارلىق كىبىرى ھاۋاسى، ئاچكۆزلۈك بىلەن ئىسراپخورلۇق - قىسقىسى، كامالەت مىزانىدىن چەتتىگەن غەلىتە روھىيەت، مانا سېنىڭ ئۆمۈر مۇھىتىڭ! بۇ مۇھىتتىكى سەن قاتىل بىلەن ئۆلگۈچى، ئوغرى بىلەن بۇلاڭچى، ياللانغۇچى بىلەن زوراۋان، جىنايەتكار بىلەن راھىب! سېنى ئۆلگەن ياكى كىشىلىك دۇنياسىغا تېخى تۆرەلمىگەن دەۋالاي دەپم، سېنىڭ تاشلىمىغان زەھەرلىك قالدۇقلىرىڭ ھايات چىمەنزارلىقىنى بۇلغىۋەتتى! غەلىتەلىكى شۇكى، بۇ تاشلاندىقۇلار ئاداشتۇرغۇچى ساختا كرىستالدەك، قەلبى ئاجىز كۆزلەرگە جىلۋە قىلىپ، ئۇنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلىدۇ! كۆزۈڭنى ئاچ! ئۆز مۇھىتىڭنى ۋە ئۆز قۇدرىتىڭنى بايقا!

«ئەقىل» ۋە «كۆڭۈل»

بىرلىك - ۋەھدەت قارىشى شەرقتە لاۋزى تەلىماتىدا، غەربتە ئەفلاتون مىراسلىرىدا تىلغا ئېلىنغان. لاۋزى: بىردىن تۈمەن تۇغۇلار، دەپسە؛ ئەفلاتون بىرلىكىنى ئالەم نېگىزى ۋە مەنبەسى، دەپ قارىدى.

ئەفلاتون قاراشلىرى شەرق-غەرب قەدىمكى مەدەنىيەت قانىلىدا غايەت زور جاۋاھىر ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قارا يوپۇق يېپىپ قويۇپ، «خالاس - تامام» دېگىلى بولمايدۇ، ئەلۋەتتە. ئەفلاتون ئۆزىدىن ئىلگىرىكى زاماندا يەتمەك مۈشكۈل بولغان ئېگىزلىك ۋە ئۆز دەۋرىنىڭ ئەفلاتونى ئىدى. ئۇنىڭ تەلىماتلىرى راۋاجلاندىرۇلغۇنچە بۇرمىلاندى. ئۇنىڭ روھىنىڭ مېغىزى تېخى پىكرەن دۇنيادىن ئايرىلغىنى يوق. ئۇ، ئالەمنى بىرلىك، روھ، قەلب، ماددا، فىزىك ھادىسىلەردىن ئىبارەت بەش قاتلامغا ئاجراتتى. بىرلىك ھەممىنىڭ ماھىيىتى بولۇپ، روھ ئەقىلىنى، قەلب كۆڭۈل، ئىلاھىي - تېرەن مەنىۋىلىكىنى، ماددا نەرسىلەر بىلەن بەدەننى، فىزىك ھادىسىلەر ماددىي دۇنيانىڭ ھادىسىلىرىنى كۆرسىتەتتى. ئۇ، «تەڭرى» ئىبارىسىنى ئىشلەتمىگەن. بىرىنچى سەۋەب بىلەن ئەقىلدىنمۇ مۇھىمراق ئىلاھىي مەنىدارلىققا ئىگە كۆڭۈل (قەلب) تەڭرىلىك خاسىيەتلىرىگە قالدۇرۇلغان بولۇشى مۇمكىن. جالالىدىن رۇمىي كۆڭۈلنى ئەقىلدىن ئۈستۈن قويغان. بىرىقاتار تەسەۋۋۇپلار ئەقىل كۆزى ئويغاق زېھنىدارلار بىلەن كۆڭۈل ئەينىكى روشەن ئارىقلارنى پەرقلەندۈرگەن. ئۇلار ئەقىل ئارقىلىق بىلىمنى، ھەقىقەتنى بىلىش بىلەن كۆڭۈل ئارقىلىق سىرلارنى چۈشىنىشنى ئايرىغان. نەتىجىدە ئەقىل پەنى بىلەن بىللە يەنە

كۆڭۈل پەنى تىكلەشنى تەشەببۇس قىلغان. مانا، ئەفلاتوندىن بېرى ئىككى يېرىم مىڭ يىل ئۆتۈپ كەتتى. گۇمانىزم - راتسىئونالىزم - پېشىۋالىرى پەقەت ئەقىل بىلەن بىلىم - تۇغۇلۇپ بىلىمدان بولۇش ۋە ئەقىل بىلەن بىلىم-ئىقتىدار ۋە بايلىقنى كۆپەيتىش، ئەقىل ۋە بىلىم ئارقىلىق ئىزگۈ ئەخلاقنى ئۆستۈرۈش توغرىسىدىلا تەپەككۈر گۈلشەنلىرى تۈزۈشتى. ئەقىل - بەدەن لەشكىرى، پادىشاھ، رەھنىما، تەڭرى نېمەتلىرىنىڭ ئەلاسى، تەقدىر يۇلتۇزى، تەن غىلابىدىكى قىلىچ، بەدەن يىلقىسىنىڭ چوپانى دېگەن سۆزلەر بىلەن، بىلىم - ئەقىل ئۇتۇقلىرى، ھەقىقەت جاۋاھىرلىرى، قۇدرەت، ئۇلۇغلۇق قەسىرىسى، ئەخلاق ماھىيىتى دېگەن ئىبارىلەر بىلەن تەرىپلەندى.

تارىخ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئاقىلدارنىڭ ھەممىسى دانا، بىلىملىكلەرنىڭ ھەممىسى ئارىق (ئويغانغۇچى) بولمايدىغانلىقىنى، ئەقىللىق ئالدامچى ۋە بىلىملىك مۇھىت بۇلغىغۇچىلارنىڭ كىشىلىك قاتارىدا دائىم پاجىئە كۆز ياشلىرى بىلەن كەسەبىي غەزەپ ئۇچقۇنلىرى پەيدا قىلالايدىغانلىقىنى تەستىقلىدى. ئەخلاق ئەقلى ۋە ئەخلاق بىلىمى بىلەن ئۇرۇلغان ئوكۇللار ئۇلارنىڭ بۇزۇلغان قەلبىگە تەسىر كۆرسىتەلمىدى. ئۇنداقتا، ئىنساننىڭ تەڭرىلىك ماھىيىتى ياكى خاسىيەتلىرى ۋە ئۇنى ئىش يۈزىگە كەلتۈرگۈچى كامالىتىنى قايرىدىن ئىزدەش لازىم؟ تەڭرىلىك سالاھىيىتىدىكى ئىنساننى شەيتان مىنىۋالغان ئىنسان ھالىتىگە سالغان نەرسە قايسى روھىيەت ئايۋانىدا پائالىيەت ئېلىپ بارىدۇ؟ روھ، ئەقىل، كۆڭۈل، پىكىر، ئېتىقاد، ئىششىق دېگەن ئىبارىلەر بىرخىل مەنىدىكى چۈشەنچىلەرمۇ؟ قارايىي ئەقىل، بىلىم، ئەخلاقنى پەزىلەتلىك تۇرمۇش ماقامىنىڭ شەرتى، بۇ ئۇچىنى گۈزەللىك - بەخت-سائادەت ئۇلى، دەپ قارىدى.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئەقىل، بىلىم، ئادالەتنى بەخت-سائادەتنىڭ ئۇلى، قانائەتنى ئۇنىڭ مۇھىم شەرتى، دەپ قارىدى. ئۇ يەنە زامان بۇزۇقچىلىقىرىدىن شىكايەت قىلدى.

ئەقىل پەنگە ئاساس سالدى. ماتېماتىكا ۋە تەبىئەت، جەمئىيەت، پەلسەپە پەنلىرى ئەقىل يىپىگە مەرۋايىتتەك تىزىلدى. ئۇسسۇل، مۇزىكا، رەسساملق، تىياتىر سەنئەتلىرى تېخى ئەقىل يىپى مەرۋايىت تىزىقلىرى تىزىشتىن ئىلگىرىلا مەيدانغا چىققانغۇ! ئۇنىڭغا ئەقىلغە قارىغاندا، كۆڭۈل-قەلب تۈزۈلمىلىرى ئىلھام بۇلىقى بولغان ئەمەسمۇ؟!

ئەقىل مەنتىقە قورالى بىلەن نەرسىلەرنى پارچىلاپ، تاشقى دۇنيا ھەقىقەتلىرىنى ئېچىش يولىدا مەنپەئەتدارلىق قىرغاقلىرىغا، مەئىشەت ۋە ئالتۇن راۋاقلارغا ئۆزقىزىقىشلىرىنى بىلدۈرسە، كۆڭۈل مۇجەسسەملىك يولىنى تۇتۇپ، ئۆزلۈك ھەقىقەتلىرىنى تېپىش يولىدا مەنپەئەتكە ئەمەس، يۈكسەكلىك ۋە گۈزەللىك گۈلشەنلىرىگە، ۋاپا ۋە ئەھدى مۈشكۈللۈكلىرىگە ۋە تۇپراقتىن ئىبارەت ئۇلۇغ ئىسىلزاتقا ئۆز ئىشقىنىنى تەلپۈندۈرىدۇ! ھايات ئالتۇنخۇمارلىقنىڭ ئىبلىستەك پەسكەشلىكىنى،

ئەمما، ئۈمىدسىزلەنمە! ھەرگىز ئۈمىدسىزلەنمە! بارلىق چىرىشلار، قۇرتلاشلار ئاخىرى ئىسپىرت ھاسىل قىلىدۇ! بىرمەزگىل ئالتۇن ئىلاھە بولغاندىن كېيىن، يەنە «ئۆزۈڭنى تۇت، ئەدەپكە قايت، ئادەمىي بول» دېگەن ئۇلۇغ ئىبارە ھايات لەۋھەسىگە يېزىلىپ، «مەنپەئەت ئالدىدا بۇرچنى ئويلاش» تۇرمۇش مىزانىغا ئايلىنىدۇ! بىۋاپالىق ئىچىدىن ۋاپا يېتىلىدۇ! ئاقىل! ئارىق بول!

يول

يول!

ئامېرىكىلىق يازغۇچى پاللون «مۆرۈۋۋەت» ناملىق كىتابىدا يول توغرىسىدا مۇنداق ھېكايە قىلىدۇ: بىر يىككىنە ماكان بولۇپ، ھېچكىم سىرتقا چىقماس ھەم سىرتتىن كىرمەس ئىكەن. كىمكى بۇ نىزامنى بۇزسا، قەتىل قىلىنار ئىكەن. ئۇلار ئۆزىنىڭ يېپىق مۇھىتىنى مۇتلەق غايىۋى ماكان دېيىشكە كۆنگەن ئىكەن. كۈنلەردىن بىرىدە بىر بەختسىز بۇ ماكاندىن ئايرىلىپ جاھان كۆرۈپ، ئۆز خەلقىنىڭ ئۆز-ئۆزىنى ئەپسانىۋى ئادەت بىلەن ئالداپ يۈرگەنلىكىنى، ئۆز ماكانىنىڭ قاراڭغۇ ۋە بەختسىز مۇھىتتا تۇرغانلىقىنى ئۆز خەلقىگە يەتكۈزگىلى قايتىپتۇ. ئۇ، ئۆز تەسىراتلىرىنى ئېغىزدىن چىقىرىشىغا ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈلۈپتۇ. ۋاقىت ئۆتۈپ بۇ يېپىق ماكاندا ئېغىر يەر تەۋرەش، تاغ گۈمۈرۈلۈشلەر بولۇپ، ھەممە كىشى ھەممە تەرەپكە پىتىراپ كېتىپتۇ. ئۇلار دۇنيانى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ جاھىل-يېككىنە ھاياتىغا نەپرەتلىنىشكە باشلاپتۇ. ئۇلار ئۆز يۇرتىنى سېغىنىپ بىر-بىرلەپ ئاتا قەدەم دىيارغا قايتىپتۇ ۋە بۇ ماكاندىن تۇنجى بولۇپ سىرتقا چىققان قېرىندىشىنى ئەۋلىيا بىلىپ، ئۇنىڭغا خاتىرە سۈپىسى سېلىشماقچى بولۇشۇپتۇ. نەتىجىدە جەسەتگاھى ئېنىق بەلگىلەنمىگەن ئۇ كىشىگە سېلىنغان خاتىرە سۈپىلىرى بىر-بىرىگە ئۇلىنىپ، بۇ ماكاندىن دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىغا سوزۇلغان تاشيولغا ئايلىنىپتۇ.

يول-ماكان، يول يۈرمەك زامان سۈپەتلىك جەريان! يول - ئوربىتا بويلىغان يۇلتۇزلار ئۇچۇنمۇ، تۇرمۇش سەپىرى ۋە ئۆمۈر كارۋىنى ئۇچۇنمۇ مەۋجۇد نەرسە.

يول - چەكسىز يايلاقتا، بىر-بىرىگە تۇتاشقان بوستان دىياردا، دېڭىز-ئوكيان ساھىلىدا، كائىناتقا ئۇچۇش مەيدانىدا، تەپەككۈر جەريانلىرىدا، تەسەۋۋۇر قاناتلىرىدا، تارىخ داۋانلىرىدا داۋام قىلىدۇ.

يول - ماكان! ماكانلار زەنجىرى، ماكانلار سېكىلى، ماكانلارنىڭ زامان جەريانىدىكى ئاقما-راۋان ھالىتى. مەن ھەممە يېرى بىردەك ماكاننى كۆرمىدىم.

يول - زامان! زامانلار ھالقىسى، زامانلار ئېقىمى، زامانلارنىڭ ماكان بوشلۇقىدىكى مېلودىك ئىلگىرىلىشى. مەن ھەمىشە بىرخىل، بىر سىزىقتا، ئىزچىل كەتكەن تۇتاش زامانىنى تەسەۋۋۇر

تۇپراققا ئۇلۇغ نەزەر بىلەن قارىغۇچىلارنىڭ ئالىيچانابلاشقانلىقىنى كۆرسىتىپ كەلمەكتە. ئەمگەكتىن قاچتىڭمۇ، دېمەك قەلبىڭ ئاقىۋەت ئالتۇن غېمىدە خەشەك ئامبىرىغا ئايلىنماي قالمايدۇ.

ئەقىل ئۆزلۈك، ۋەھدەتنى ئەمەس، سېنىڭ تۇتۇتتىن تەشكىل تاپقان بەدىنىڭنىڭ غېمىدە، ئۇنىڭ يەككە، ھادىس ھەقىقەتلىرىنى ئىزدەيدۇ. يەككە يول - ئەقىل خىتابدۇر. كۆڭۈل ئۆزلۈك ۋە بىرلىكنى، ئىنسان ماھىيەتلىرىنى ئىزدەپ، پۈتۈنلۈكنى پۈتۈنلۈك بىلەن كۆزىتىدۇ. ۋەھدەت كۆڭۈل شوئارىدۇر.

ئەقىل قائىدىلەرگە رەھنىما بولسا، كۆڭۈل سىرلارغا يولچىدۇر. ئەقىل بىلىم، كىتاب سەھىپىلىرى بىلەن سېنىڭ نەزەر دائىرىڭنى توسسا، سېنى ئۆزلۈك قائىدىلەر بىلەن غاپىل ۋە مەغرۇر قىلسا، كۆڭۈل سېنى دائىما كۆزەتكۈچى، پىكىر قىلغۇچى، ئۆز بىلىملىرىگە گۇمانلانغۇچى ئويغاق ۋە كەمتەر قىلىدۇ. بىلگىنى، بىلىم خەزىنىلىرىدىن باشقا يەنە تىللىم غارلىرى مەۋجۇد.

ئەقىل كەسكىنلىكنى، مەنتىقىي مۇنازىرىلەرنى تەلەپ قىلسا، كۆڭۈل رايىشلىقنى ۋە سۈكۈناتتا كۆزەتمەكنى خالايدۇ.

ئەقىل مەنپەئەت ھاۋاسىدا بىۋاپالىقنى لازىم تاپسا، كۆڭۈل ئەقىدە مۆرۈۋىتىدە ۋاپانى يار قىلىدۇ. ئەقىل چوت سوقۇدۇ، كۆڭۈل پىداكارلىق كۆرسىتىدۇ. ئەقىلنى ھېساب كىتاب بىلەن بىر مەنزىلدىن ئىككىنچى مەنزىلگە يۆتكەش مۇمكىن. دۇكاندار كارۋانچىغا ئۆزگىرىشى مۇمكىن. ئەمما كۆڭۈلنى يۆتكەشكە مۇشكۈل. ناپاك كۆڭۈلنى تازىلاش ھاجەتخانىنى ئېرىغداشتىن مۇشكۈل.

فروئىد پىسخولوگىيىدە دانادىن ساراڭغىچە، ئويغاقلىقتىن چۈشەشكەچە كۆزىتىپ، روھىيەتنى بىرقانچە ئۈستىلەپ تىزىلغان قاتلاملارغا ئاجراتتى. ئۇ، ئالدىنقى ئالڭ ۋە پوتېنسىئال ئالڭ ئۈستىدە توختالغاندا، ئالدىن تۆۋەنكى روھىي ھادىسىلەرنى جىنسى ۋە فىزىئولوگىيەلىك خاھىش (ئېنىستىنكىت) قوزغىتىۋېتىلەر دىن غىدىقلىنىدىغان پىسخىك كاتېگورىيە، دەپ قارىدى. ئالڭ كاتېگورىيەسى فروئىدتا ئەقىلمۇ، كۆڭۈلمۇ، پىكىرمۇ، نۇتۇقمۇ، نېمىلىكى نامەلۇم پېتىچە قالدى.

كۆڭۈل بىر مەۋجۇد «بوشلۇق» سۈپىتىدە نەپسانىيەتچىلەرنىڭ شەيتان دەرگاھىغا، ئىلاھىيەتچىلەرنىڭ دىنىي روھىيەت دەرگاھىغا ئايلىنىپ، تېخى ئۆزلۈك بىلىملىرىنىڭ «بەيتۇل ھۆكۈم» سى بولۇپ قەد كۆتۈرمىدى.

ئەقىل ۋە كۆڭۈل! نېمىدېگەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ۋە جىددىي پەرقلىق ئىككى گۈلشەن! ئەقىل قارا! نادان ۋە بىلىمسىزگە قارىتىلغان؛ كۆڭلى قارا! ئەقىل ۋە بىلىمى بولغان ۋىجدانىسىزغا قارىتىلغان.

زامان بارغانسېرى ئالتۇنغا سېتىلىش بەدىلىگە چىرىكىلىشىدۇ. ئۇ قانداق گۈزەل نامدا ئاتالمىسۇن، ئالتۇن تاش بىلەن كۆڭۈل ئەينىكىنى چېقىشقا قارىتىلغانىكەن، ئۇ بۇلغىنىدۇ. شەيتان ھامىلدار!

ئىستېمال قىلىنىپ كەلدى. ئىلاھىيلىق تېخىمۇ كەڭ مەنىدە، بىرىنچى دەرىجىلىك مۆتىۋەر يۈكسەك خاسىيەتلەر مەنىسىدە؛ ئىنساننىڭ پاك كۆڭلى مەنىسىدىمۇ قوللىنىلىدۇ.

تەڭرى - خاسىيەت، ئىقتىدار، ماھىيەت ۋە سۈپەتلەرنىڭ ئەڭ ئىزگۈسى ۋە ئەڭ گۈزىلى؛ ئىنسان قەلبىنى لەرزىگە كەلتۈرۈپ، ئەقىدە ۋە ئۈمىد چىرىغىنى يورۇتۇدىغان ئەڭ نوپۇزلۇق ئىبارە ۋە روھىيەت.

ئۇنى ئىنكار قىلغۇچىلار، مۇھىمى ئۇنىڭ تەبىئەت ۋە ئىنسانىيەتتىن خالىي ئالەم پادىشاھى مەنىسىدىكى تەسۋىرلىنىشىنى ئىنكار قىلسا كېرەك. ئىنساننىڭ پاك قەلبىنىڭ ئىلاھىي مۇقەددەسلىكى ۋە كامالەت ماقامىغا يەتكەن ئىنساننىڭ تەڭرىدەك يۈكسەكلىكى توغرىسىدىكى قاراشلارنى بىردىنلا ئىنكارىيەت مۇز دەرياسىغا غەرق قىلىۋەتمەسلىك لازىم.

ئەبۇلقاسىم فىرەدەۋسى:

- «زەنجىرنىڭ ئاخىرقى ھالقىسى ئىنسان، ئۇ - ئاچقۇچ، قۇلۇپنى ئاچىدۇ ئاسان.»

ئۆمەر ھەيبام:

- «ئالەمنىڭ تىلىگەن مېۋىسىدۇرمىز، ئەقىل كۆز قارىچۇقى ئىنسان ئۆزىمىز.»

نىزامى گەنجەۋى:

- «ئاسان ۋە زېمىندا بارلىقىنىڭ بارى، ئىنساننىڭ پىكرىدىن ئەمەس تاشقىرى.»

مەنسۇر ھەللاجى:

- «ئۇ بۇمۇ؟ ھە، ئۇ بۇدۇر! (خۇۋۋە - خۇۋۋە)»

زەلىلى:

- «سەن ئۇزۇننى بۈگۈن تاماشا قىل، ھەرنە ئاجايىپكى باردۇر ئادەمدە.

ئەقىل كامىل تەننىدە جەپپۇندۇر، نەتىلەرسەن سۇ قەترەئى نەمدە.

ئەرغىتۇننىڭ ساداسىدىن كۆيدۈم، شۇڭە تاشلايدۇزىرىشكە بەمدە.

قايدا ئېيىسا كەبى ئۇل مەسە، كۆرگىن ئەسرارى ھەقىنى مەرىبەدە.»

مەشرەپ:

- «گەرچە مۇھىتى ئەزەم، ئاتىم ئادەمدۇر ئادەم.

تۈرۈك كەۋنۇ ماكان مەنەم، مەن بۇ ماكانغا سىغىمەن» دېگەندى.

ئاقىل ۋە ئارىفلىقنىڭ مىزانى: «توخۇ بىلەن تۇخۇمنىڭ قاپىسى بالدۇر» دېگەن مۇئەممانى يېشىشتە ئەمەس، بەلكى ئىنساننىڭ ئالەمنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ مۆجىزىسى، تۈرمۈشنىڭ ئەڭ ماھىيەتلىك مېلودىيىسى ئىكەنلىكىنى بىلىش بىلەن ئىنسان ۋۇجۇدىدا يوشۇرۇنۇپ ياتقان تەڭرىدەك پاك، ئالىجاناب، مۇقەددەس، قۇت بەخش، ئىزگۈ، قابىل، قادىر، مېھرىبان، مۇرۇۋەتجان سۈپەت ۋە ئىقتىدار مۇمكىنلىكلىرى تىلىسىنى ئىنساننىڭ ئۆزىگە ئېچىپ كۆرسىتىش ۋە يېشىپ چۈشەندۈرۈشتۈر. ئويلاشچۇ، تەنتەكلىك ۋە ئەسەبىيلىك، نادانلىق ۋە بىلەرمەنلىك تۈپەيلى، بۇ سۈپەت ۋە ئىقتىدار

قىلالىدىم.

يول - تارىخ! تارىخ - كەسمە زامانلار تارىخى! كىم تارىخنى ئەبەدىي بىرخىل تۈز سىزىق، دەپ پەرەز قىلسا ئۇ سەبىي ياكى خامۇش، ھىيلىگەر ياكى ئالدامچى. تارىخ - زامان، ماكان، ئىنساننىڭ يولىدۇر. تارىخ يول سۈپىتىدە ھەممىنى ئارقىغا تاشلىمايدۇ! تارىخ، قىسمەن ئۆلىدۇ، ئارقىغا تاشلىنىدۇ، ھېكايە - رىۋايەتلەرگە ئايلىنىدۇ، مۇزىيغا كىرىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ھادىسىلىرى، ۋەقەلىك تىياتىر كۆرۈنىملىرى! تارىخ، قىسمەن ئۆلمەيدۇ، ئۇ، رېئاللىققا ۋە كەلگۈسىگە ئۇل، تەركىب، ئەينەك، روھ، رەھنىما بولىدۇ. ئۇ، پروگراممىلارغا جان بېغىشلايدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئۆلمەس ماھىيىتى، مەنئۇ قۇدرىتى! تارىخنىڭ كامالەتكە يۈزلىنىش ماھىيىتى مەڭگۈلۈك گېئولوگىيىلىك قىسمەتكە ئىگە. ئۇ بىر قېتىملىق ئەمەس، دائىمىي پەيدا بولۇش يولى بىلەن ئۆز قاتلاملىرىنى ھاسىل قىلىدۇ.

تارىختا ئۆلمەسلىرى - ئات سالاھىيىتى بىلەن ئۆلگەن، تارى سالاھىيىتى بىلەن ئۆزۈلگەن ئات مىنگۈچى ۋە ناۋا سازەندىلىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ روھىيىتى تارىخقا، داۋاملىشىشقا موھتاج! پۈتۈنلەي ئۆلگۈچىلەر ياكى ئالتۇن ياكى يەم - خەشەككە ئەبەدىي كۆمۈلگۈچىلەردۇر. ئۇلار ماددىي پاراغەتتە ئۆز بەخت - سائادەتلىرىنىڭ قاراڭغۇ لەھەتگاھىغا ئەبەدىلەپ غەرق بولىدۇ. ئۇلارنىڭ يالتىراق، كامىران ھاياتى گويىا چەكسىز ۋاقىت دەرياسىدا يالتىراق قوڭغۇزچە بىر دەقىقىلىق جىلۋە.

يول يەنە قالسىدۇ! ئۇ، مۇنازىرىلەر ۋە سۈكۈناتلار ئىچىدە، جەڭ - جېدەل ۋە سۈلھىلەر ئارىسىدا، ۋىسال ۋە ھىجرانلار ئوتتۇرىسىدا، پىكىر توزاڭلىرى ۋە ئىختىرا زالىپلىرى قۇچىقىدا، ئۈمىد ۋە ئۈمىدسىزلىك، ئەقىدە ۋە ساقىنلىق، مۇھەببەت ۋە نەپرەت كۆكىدە يەنە داۋاملىشىدۇ! ئۇنى ئاخىرلىتىش مۇمكىن ئەمەس. ھەقىقەت يول بويلاپ ئېچىلىدۇ، تەپەككۈر يول بويلاپ چېچىلىدۇ، تارىخىمۇ يول تاللىرىدىن خۇددى گۈللۈك رەختلەردەك توقۇلىدۇ.

يول، ھەر خىل! جەھەننەمگە ئېلىپ بارىدىغان يول بىلەن جەننەتكە ئېلىپ بارىدىغان يولنىڭ باشلانغان يېرىدە ئانچە پەرق يوق! گەپ، قەلبىڭنىڭ كۆزى ۋە ئىرادەڭنىڭ تاللاش ئىقتىدارىدا! ئەي، كارۋان! خەيرىيەتلىك بول! ئىنساب ئۇنىڭ چۈلۋۈرى...

«تەڭرى»، «ئەلچى»، «قەھرىمان» ۋە «ھاكىم» توغرىلىق سۆز

تەڭرى - تەبىئەت قۇدرىتى ۋە تەبىئەت تەرتىپى مەنىسىدە؛ بۇ قۇدرەت ۋە بۇ تەرتىپنىڭ روھىي مۇئەككىلى، بىرىنچى سەۋەبى مەنىسىدە؛ ئادەم قىياپەتلىك ئالەم پادىشاھى مەنىسىدە؛ ئىنساننىڭ ئەقىل ۋە كۆڭلىدە گەۋدىلەنگەن ۋەھدەت مەنىسىدە؛ ئىنساننىڭ كامالەتلىك ماھىيىتى ۋە ماقامى مەنىسىدە

ھېكمەتدارلىق قەھرىمان! ھومېر ئەپسانىلىرىدىكى ئىلاھىي ياكى ئىنسانىي قەھرىمانلاردىن تاكى ھازىرغىچە بولغان تارىخىي قەھرىمان، تراگېدىك قەھرىمان، رېئال قەھرىمانلار ھېكايەلىك قىسمەت پەيدا قىلغان قەھرىمانلاردۇر. ئۇلارنىڭ ھەرقايسى جىنلىق ياكى ياسالماقلىق، ئىجابىيلىق ياكى سەلبىيلىك جەھەتتە يەنە ئۆزگىچە.

ھېكمەتدار ماقامىدىكى قەھرىمانلار ئۇلۇغ مۇتەپەككۇرلار، بىلىش ياكى ئېتىقاد تارىخىدىكى ئۇلۇغۋار تارىخىي شەخسلەر بولۇپ، ئۇلار ئۆز-ئۆزى ئۈستىدىن غەلبە قىلغان ۋە ئىنسانىيەت ئارىسىدىكى مەنئى ئىللەتلەرگە قارشى كۈرەشلەردە ئەزىيەت چەككەن، دارغا ئېسىلغان (سوقرات، ئېپىس، مەنسۇر ھەللاجى، مەشرەپ)، سۈرگۈن قىلىنغان (ئەفلاتون، پەرىدەدىن ئەتتار، چېرىنشۋىسكى)، قەست بىلەن قەتلى قىلىنغان (فارابى، شەمسىددىن تەبرىزى، ئابدۇقادىر داموللا) ۋە ھاقارەتلەنگەنلەردىن ئىبارەت. ھېكايەلىك قەھرىمانلاردىن ھاكىمىيەت سەلتەنىتى سۈرگەنلىرىمۇ، سۈرەلمىگەنلىرىمۇ، ئاينىغان ۋە ئىزچىل تۇرغانلىرىمۇ نۇرغۇن. ھېكمەتدارلىق قىممىتى ياراتقان قەھرىمانلار ئەل غېمىدە ئۆزىنى ئاتەشكە ئاتقان ۋە ھاكىملىق سەلتەنىتى بىلەن كىبىر توزانلىرىنى ئۆزىگە يولاتمىغان روھىيەت ئەزىمەتلىرى ھېسابلىنىدۇ.

ھاكىم - سەلتەنەت ئىگىلىرىدۇر. ھاكىملار توغرىلىق ئوقۇلغان ھەمدۇسانالار بىلەن ئۆتكۈر مەسخىرىلەر بۇ تائىپىنىڭ شۈبھە تۇمانلىرى ئارىسىدىكى ھالىتىدىن بىر دېرەك. ئادىل پادىشاھ، پەيلاسوپ پادىشاھ، رەئىيەت (خەلق) پەرۋەر پادىشاھ بىلەن زالىم، جاھىل ۋە چىرىك پادىشاھ ھەققىدىكى نەسىرى - شېئىرىي تەپسىلاتلار كۆپ قېتىم چاپلاندى. ۋەھالەنكى، ھاكىم مەۋجۇدلىقى زۆرۈرى بولغان مۇھىتتا، يەنىلا ھاكىم مەۋجۇد تۇر.

بىز پەقەت ئىككى نەرسىنى تەكىتلەيمىز: سەلتەنەت ھۆكۈمرانلىق تەختى ۋە ھاكىملىق قورالى بولۇپ، ھاكىم قانداق پازىل بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئىنسان قەلبىدىن سىرت ۋە ئىنسان بېشىغا ھۆكۈمرانلىق ئۈچۈن تېڭىلغان تۆمۈر دۈبۈلغىدۇر. ئۇ ئۆزىنى ئۆلچەم، ئۇل ۋە تۈۋرۈك دەپ بىلىدىغان، ئەركىن ئىرادە ۋە ئەركىن پىكىرگە ھېسداشلىق قىلمايدىغان، ئىلىم ئەھلىگە شۈبھە بىلەن قاراشتىن خالىي بولالمايدىغان، ئۆز ئىرادىسىنى تۇغ ۋە قانۇن قىلغان قايراق تاشتۇر.

سەلتەنەت مەنىسىدە، ئىنسانغا ھاكىملىق قىلىشقا يۆلىنىپ، ئىنساننىڭ ماھىيەتلىك كامالىتىنى ئىنسانغا بەخش ئېتىش شۈبھىلىكتۇر. ئۇ ھەقتە «سەلتەنەت تەختىدىن ھەقىقەت ئىزدەش، چۆلدە يوقالغان تۆگىنى پادىشاھلىق ئوردىسىدىن ئىزدىگەنگە ئوخشاش» دېگەن تەمسىل بار. بۇ، ھاكىملىققا خۇشتار كىشىلەرگە تەنبىيە بىلگىنىكى، ئىنساندىن ئۇلۇغ نەرسە يوق. ھاكىمغا يېقىنلاشقاندا، نېچۈندۇر كۆڭلۈڭ غۇۋالىشىدۇ، ھەتتا ھەقىقىي ئىنسانىي قەلبتىن يىراقلىشىپ، ئۇنىڭ بىرەر قوشۇمچىسى بولۇشقا يۈزلىنىسەن. سەندە ئۇنى «بۈزۈكۋار» ،

سىمالىرىنى شەيتان ئىبلىس نامىغا توپلانغان ئىللەتلەر بىلەن بىللە قوشۇپ، «ئەپسانە» ۋە «ئەپيۇن» بەدكەردىسى ئاستىدا ئىنسانىيەتتىن ئادا-جۇدا قىلماقلىق، ماھىيەتتە بۇ شاراپەتلىك ماھىيەت، ئىقتىدار، سۈپەتلەر ئورنىغا نەپسانىيەتنى ۋە ئىبلىس مەجازىدا ئىپادىلەنگەن بارلىق قاباھەتلەرنى ئىنسانىيەت ئىچىگە ماكانلاشتۇرماق بولغانلىقتۇر. بۇ، قەلب (كۆڭۈل) خەزىنىسىدىكى ئۆزلۈك جاھاننامىسى ئورنىغا قاتىل خەنجىرى ۋە ئاچكۆزنىڭ قازىنىنى تېگىشكەنلىك ئەمەسمۇ؟!

سوقرات ھەكىم: روھىيەت بىلەن قارشىلىشىش - ئىچكى دۇنيامىزنىڭ ئىلاھىيلىقىنى ئىنكار قىلغانلىق ۋە بۇ مۇقەددەس روھىيەتكە ئاسىيلىقتۇر، دېمىگەنمىدى؟!

ئىنسان ئۆز-ئۆزىدىن تولۇق غەلبە قىلغان، ئۆز-ئۆزىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان ھەم تىزگىنلىگەن، ئۆز ماھىيەت ۋە سۈپەتلىرىنى گۇمانسىز چۈشەنگەندىن كېيىن، مەنسۇر ھەللاجىنىڭ «ئەنەلەھق» يەكۈنىنى ئالەم گېمىنى قىلىشى مۇمكىن.

بۇ مەنىدە، ئىنسان تەڭرىدىن ئەمەس، ئۆزىنىڭ غەپرىي تەڭرىلىكلىكىدىن ۋاز كېچىدۇ، خالاس! مەشرەپ:

- «ھەقىقەت كۈچىدىن رەئىئى ئىنتىزارىگەن، تامامى ئەھلى غەپلەتلەرگە بەيغەمبەر بولاي دەيمەن.»
- «كاسەلەپ» كازىپ شەيخلەر بۇ ۋەتەندە بارئېسە، كۇفر ئېلىگە مەشرەپتەك رەھنىما پەيدا بولۇر.»
زەلىلى:

- «بۇ پىشەسەر ھەدىدە ھەر تەرەپ يۈز شىرۋەتچىدە، خالايقنىڭ كۆزىدە پەردە غەپلەت، نۇر ئايان بولماس.»
- «زەلىلى ھېچ خەزىنە نەزەرگە كەلمەيدۇ، جاۋاھىر يوقىتىپتىمەن ئۇنى سوراغىم بار.»

مانا، بۇ يەردىكى «پەيغەمبەر» لىك - ئەلچىلىك بولۇپ، ئىنساننىڭ ئويغانغان قىسمىنىڭ تارىخىي بۇرچىنى كۆرسىتىدۇ. ئىنساننىڭ ئىنساننى ئويغىتىشى - مانا بۇ «ۋەھىي» ۋە مەرىپەت!

ئەلچى - رەسۇل دىنىي ئىزاھلارغا كۆرە ئالەم پادىشاھى تەڭرىنىڭ ئاددىي ئاۋامغا ئۇلارنى دىنىي مەرىپەت بىلەن ئويغىتىش ئۈچۈن تاللىغان كىشىلىرىگە قارىتىلغان بولۇپ، ئەلچىلىكنى تولىشى پەيغەمبەر - رەسۇللار ئۆزلىرى ئاۋامغا جاكارلاپ كەلگەن. ئۇلار مالا ئىكەنلىرىنىڭ ۋاسىتىسى، مېھراج ۋەسلى ياكى ئىلاھىي ۋەھىي ئارقىلىق رەسۇللۇق پائالىيىتىنى باشلىغانلىقىنى ئۆزلىرى قەيت قىلىشقان.

مېنىڭچە، ھەقىقىي رەسۇل ئىنساننىڭ ئىنسانىي ماھىيەتلىرىنى ئالدىن چۈشەنگەن ۋە مىللەت ئىچىدە ئۆزلۈك ئاقارتىشى ئېلىپ بارغان ھەقىقەت ۋەكىللىرى بولۇپ، ئۇلار تارىخنىڭ تەپەككۈر سۈمۈرغىلىرى، خەلقنىڭ دانىشمەنلىرىدىن ئىبارەت. قەھرىمان! ئۇلۇغ مەشئەلچى! توسقۇن بۆسكەن ۋە ئىنسان ھاياتىغا يېڭى سەۋىيە بەخش ئەتكەن زات ئومۇمەن قەھرىمان ھېسابلىنىدۇ. ئەمما، قەھرىمانلار ئىككى خىلدۇر: ئۇنىڭ بىرى، ھېكايەتلىك قەھرىمان، يەنە بىرى،

ئوخشاپ كۆزلەرنى چاقناتسىمۇ، ئۇ بەربىر تۆكۈلگەن خازاندەك ھەسرەتلىك تۇيغۇلاردا يەڭگىل ئۇچۇپ چىرىيدۇ. ئۇنىڭدىن قالدىغان نەرسە ئۆتمۈشنىڭ كۈلكىلىك ئىبىرىتى، خالاس.

قەھرىمان، ھاكىم، غالىب! بەلەند پەرۋازدا تۇرۇپ زېمىنغا قارا! ئۇ سېنى تەۋەللۇت قىلغانىدى، ئۇ يەنە سېنى ئۆز قوينىغا غەرق قىلىدۇ.

قەھرىمان، ھاكىم، غالىبلارغا نەزەر سال! ئۇلارنىڭ ئىچىدە قايسىلىرى ئۆز ئايىغى بىلەن، قايسىلىرى كىشىلەر يەلكىسىگە مىنگەنلىكى بىلەن، يەنە قايسىلىرى ياغاچ ئاياغلىرى بىلەن سەندىن ئېگىز؟ ئۇنى ئۆز پەزىلىتى، كىشىلەر يەلكىسى ۋە ياغاچ ئاياغلىرى بويىچە بىر-بىرىدىن پەرقلىنىدۇرگەن. شۇ چاغدا، ئىنساننىڭ بىر-بىرىگە چوقۇنۇش ۋە چوقۇندۇرۇش ھىيلىلىرىنىڭ قاچاندىن داۋام قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىسەن.

بىلگىنىكى، چوقۇنۇش بەدىلىگە ئەرك بەرگۈچى ئىلاھ - ئەركسىز ۋە ئەرك سۆيمەس ئىلاھتۇر!

ۋاقىت ساڭا ئالدىنمايدۇ

ئىلاھىيەت - ئىنسان! ۋاقىت - ئىلاھىيەتنىڭ ئىلاھى! ھەل قىلىدىغان كۈچ - سېنىڭ ئىرادەڭ، سېنىڭ تۈزگەن رىجىلىرىڭ، سېنىڭ پۇختا ھىيلە - تەدبىر ياكى توزاق - ئالداملىرىڭ ئەمەس! سەن پىرئەۋىنلىك سەلتەنىتىدە تۈمەن يارلىقلار چۈشۈر ۋە ياكى سەن تەقۋادار راھىبلىق ئېھرامىدا دائىمىي تىلاۋەت - تەسبىھ ئەھكامىنى ئادا قىل، بەربىر سەن ئەمەس، پەقەت ۋاقىت ھەل قىلىدۇ!

ۋاقىت - ئاددىيلا دەقىقىلەر دەرياسى ئەمەس، ئۇ ئاددىيلا گېئومېتىرىك سىزىق ئەمەس! ۋاقىت - ئۆتكۈ. ئۇ، ئۆز ھالىتى، ۋەزنى، ساپاسى، ماھىيىتى ۋە قۇدرىتىنى تىنىمىسىز ئۆزگەرتىپ تۇرۇدىغان ترىگنومېتىرىيىلىك ئۆركەش. ئۇ تامچە بولۇپ، ئارقىدىنلا بۇلاق بولۇپ، ئارقىدىنلا دەريا بولۇپ، ئارقىدىنلا دېڭىز-ئوكيان بولۇپ ھەسسەلەپ قىممەت يارىتىدىغان تىلسىم. ئۇ، يوللار روچەكلىرىنى، پىكىر ئۇچقۇنلىرىنى، سەنئەت نەقاسەتلىرىنى، بىلىش سىستېمىلىرى، ئىنسان ئەۋلادلىرىنى، مىللەت ساپاسىنى، ئىنسانىيەت ئىقتىدارىنى ھەر قېتىم ترىگنومېتىرىك يۈكسەلدۈرۈپ ئىلگىرىلەيدىغان مۆجىزىلىك ئېقىم.

ۋاقىت يول ئاچىدۇ، تاۋلايدۇ، ھەممىنى ھازىرلايدۇ، سىگنال تارقىتىدۇ، ئۆزى ھەققىدە ئاكتىيورلۇق قىلىدىغان شەخسلەرنى يارىتىدۇ. ئۇ، مۆجىزىدار ياراتقۇچى جۇغلانما ۋە بىۋاپا، شەپقەتسىز ھالدا قىلغۇچى دىۋە! ئۇ، تروپا قەھرىمانلىرىنى ياراتتى ۋە ئۆز قەھرىمانلىقلىرى ئىچىگە دەپنە قىلدى. ئۇ، «ماخپىخاراتا» باتۇرلىرىنى ئويناقتى ۋە ئۇلارنى ئۆزى چەيلىگەن زېمىن تەرىپىدىن چەيلىتەتتى. ئۇ، ئىسكەندەرنى ئۆزىنىڭ شاھانە بارىگاھىدا غەلىبە پىلانلىرىنى تۈزۈشكە رىغبەتلەندۈرۈپ، بۇ شاھىنشاھنى ئۆز پىلانلىرى

ئۆزۈڭنى «كىچىك پىداكار» دەيدىغان روھىيەت گەۋدىلىنىدۇ. ئېيتىش كېرەككى، ھەرقانچە ئادىل پادىشاھنىڭ كۆز-قۇلقى بولۇشتىن كۆرە، ئازاد ئىنساننىڭ ھامىيىسى، دوستى، مۇرەببى بولغىنىڭ ئەلا. بۇ، بىرىنچى.

ئىككىنچى جەھەت شۇكى، سەلتەنەت ئەھلى مەۋجۇد ئىكەن، ئۇنى ئەقىل، ئەدەلگە دەۋەت قىل! ئۇلار بىلسۇنكى، ئادىل پادىشاھقا قوشۇن ئانچە ھاجەت ئەمەس! زالىم پادىشاھقا قوشۇن ئانچە كاپالەتمۇ ئەمەس! ھەقىقىي سەلتەنەت ئادەملەر قەلبىدە بەرقارار تاپقان سەلتەنەتتۇر. ئۇنىڭ ھاكىمى ھاكىملىق سۈرىتىدىكى ئىنسان، سەلتەنەت تەختىدىكى ئىنسان ھامىيىسى بولمىقى لازىم. «قۇتاتقۇ» - ئىلاھىيەت قوللىغان سەلتەنەت بولۇپ، ئۆزۈمچى ھاكىملىق قىلغان سەلتەنەت مەلئۇن سەلتەنەت ۋە كۈلپەتلىك سەلتەنەتتۇر. سەلتەنەت ئىگىلىرىنى يېتەكلەش ھاكىمىيەتچىلىكتىكى گۇمانىستىك ئىدىيىنىڭ ئىزچىل بىر پىرىنسىپى بولۇپ، ئۇ يەنە نىسبىيىدۇر! ھەئە، ئۇلۇغ «نىسبىيلىك نەزەرىيىسى» - كىشىلىك تەلىماتى! سەن تەڭرىلىك خاسىيەتلىرىڭ بىلەن تەڭرىلەردەك تەپەككۈر قىل. ھېچبولمىغاندا ئالدىڭغا ئالتۇن بېلىق ئۈزۈپ يۈرگەن بىر داس سۇنى قويۇپ، ئۇنىڭغا نەزەرسال. ئۆزۈڭمۇ ئۇزۇق تالىشىپ ئۈزۈپ يۈرگەن بېلىقلار قاتارىغا كىرىۋالماي، ئۇلارنى كۆزەت. ھەيرانلىقلىرىڭنى بىردىنلا ئىنسانىيەت تۈركۈملىرىگە يۆتكە. يېنىدىكى بېلىقنىڭ ئاغزىدىن نان تالقانلىرىنى يۇلۇۋالغان «غالىب» بېلىقتىن «غەلىبە» ۋە «غالىب» دەپدەپىلىرى بىلەن تەنتەنە قىلغان ئەسەبىيلىك چۇقانلىرىنى ئويلان! قەلبىڭدە ئويغانغان مۇنۇ جۈملىنى ئوقۇ: «غالىب» ۋە «غەلىبە» ئىبارىلىرى نادان ۋە ئەسەبىي قاراشلار ئاسارىتىدىن قۇتۇلدۇرۇلمىقى جائىز!

غالىب خۇددى قەھرىماندەك، خۇددى سەلتەنەت ساھىبىدەك ھېكايەتلىك غالىب مەنىسىدىكى غالىب، خالاس. ھېكمەت قەھرىمانىنىڭ غەلىبىسى «ۋەھدەت» (بىرلىك) ۋە «ئۆزلۈك» نىڭ، نۇر ۋە ئىزگۈلۈكنىڭ تارىخىي تەنتەنىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئۇ، ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىنىڭ كۈلكىسى ئەمەس، ئاخىرۇمازدا بىلەن پرومىتىنىڭ قۇچاقلىشى!

ھەي ھېكايەت غالىبى، دەرھەقىقەت سەن ئۆز ھېكايىلىرىڭدا غەلىبە قىلدىڭ، بىلەمسەن، ئۇ يەنە سېنى يەتتى. ھېكايەت غالىبلىرى مەۋجۇدلۇق سۈرىتىدىكى مەۋجۇدسىز زاتلاردۇر. شۇنىسىمۇ باركى، بەزىدە مەغلۇب ئۆز غالىبىدىن ئۇلۇغۇر بولۇشى مۇمكىن. غالىب - مەغلۇب شاھماتلىرىنىڭ قېتىم ئوينايسىمۇ، ئۇرۇقلار يەنە ئانا زېمىنىدىن ئىبارەت شاھمات ساندۇقىدا دومىلاپ يېتىپتۇ! غەلىبە قىلغان نەرسە يەنىلا ئاڭ ۋە ھەقىقەت، خالاس! ئىنساننى بۇنداق غالىبلىق ئەپسانىسىگە قىزىقتۇرغۇچى مەيلەر ئاقىۋەت قەدەھ سوقۇشتۇرغۇ. چىلارنىڭ مەيلى - ئىختىيارى بىلەنمۇ، تارىخنىڭ ئۆتكەن ئىز ۋە ھېكايىلىرىنى كۆمۈپ ئىلگىرىلەش قائىدىسى بىلەنمۇ پۇچقا چىقىپ كېتىدۇ! غالىبلىق ئوردىلىرى بىر مەھەل پورەكلىگەن قىزىلگۈلگە

يۈزىدىن ۋاپا ۋە كەرەم بىجا قىلماق نادانلىقتۇر» دەپ يېزىلغان.

دۇنيا ماكانى جەھەتتە ئويلىغىنىڭدىن بىقىياس كەڭ. زېمىن، مەملىكەت، شەھەر بويلاپ قىمىلداپ يۈرگەن سانسىز كىشىلىك توپى ئۇنىڭدا ھايات-مامات چېڭى بىلەن مەشغۇل. دۇنيا زامانى جەھەتتە سەن ياشىغان ۋاقىت مۆھلىتىدىن بىتەققاس ئۇزۇن. ئۇ، ئەلمىساقىتىن ئاخىر زامانغىچە كېلىپ - كېتىپ تۇرغان بېھساب ئۆتكۈنلەر گۇرۇھىنى ئۆزىتىپ ھارغان. مېنىڭ بۇ ئىككى كەلىمە سۆزۈمنى تەسەۋۋۇرۇڭ يەتكۈنچە ئىدراك ئەينىكىگە چۈشۈر، ئاندىن «ۋاپا زارىدا يۈرگەن» ئۆزۈڭگە بۇرۇلۇپ نەزەر سال! قارا، ئالەمنىڭ قايسى يېرىدە، قايسى زاماندا ساڭا «ۋاپا بېغى»، «ۋاپا شەپقەتخانىسى»، «ۋاپا قەسىرى»، «ۋاپا دەرياسى»، «ۋاپا ماگىزىنى» ئۇچرىغان؟! بۇ، يوق! ساكىيامۇنى شاھزادە چېغدا ئالەم - ئازاب دېڭىزى، ئۆمۈر - جاپا چەرقى، دېگەننى بىلدى. بۇنى ئۇ ئەڭ ئالىي ماقام - ئويغانغانلىق ماقامى، دەپ قارىدى. خرىستىئان سىماسى ئېيسا ئالەمنىڭ جاپالىقلىقىنى ئېلان قىلغانلىقى تۈپەيلى، ئەڭ ئاخىرقى جاپا ئىنئامى سۈپىتىدە كرىست ياغىچىغا مىخلاندى! ئىسلام تەسەۋۋۇپلىرىدا بايقالغان جاۋاھىراتلارنىڭ بىرى «ئالەم باقاسىز، ئۆمۈر ۋاپاسىز» دېگەن ھۆكۈم بولۇپ، مەن ئۇنى ئالدامچى ئەقىدە ياكى ئۈمىدسىزلەندۈرگۈچى ئەپسانە، دەپ قارىمايمەن. بۇ بىر ھەقىقەت، ئۇنىڭغا ھەر قانداق ئىنكار تەسىر كۆرسىتەلمىگەن. دۇنيا ئەسلىدىن بىۋاپا، مەيلى ئۇ ئوردا ياكى زىندان بولۇشىدىن قەتئىينەزەر. زامان تەلىماتلىرىنىڭ ھېچقايسىسى بۇ ھۆكۈمدىن مۇتلەق بولالمىغان.

يۈسۈپ خاس ھاجىپ گۈزەل بىر مودىلىنى سىزدى ۋە بۇ ئالتۇن كۆۋرۈكتەك كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان غايىۋى ئەنداز ئاستىدىكى قايناملىق تۇرمۇشنىڭ جاپاسىنى، كىشىلەرنىڭ بىۋاپالىقىنى يىغلاپ تۇرۇپ شىكايەت قىلدى:

- «چۈنكى چاقۇرلەر، ئىتتەك قاۋارلەر،

قايسى بېرىنى بېرىپ ئۇراي مەن؟»

ئەلشىر نەۋائى «ئىتلەر» ھەققىدە قاقشىدى، ھەتتا ئۇ پەھلىۋان مۇھەممەد كۈچتىنىڭ ياردەم سورىماق بولدى.

«بۇ باشم كويىدا دائىم غۇلغۇلە قىلۇر ئىتلەر،

گەرئۆلىمىم بۇ غۇلغۇلنى نەغۇ قىلۇر ئىتلەر.

.....

تۇتارغا ماتەم ئايا، بىغلىشتىلەر ياخۇد،

قىلۇرغا تاڭم تەنم ئارزۇ قىلۇر ئىتلەر.»

بىر قاراشتا بۇ ئاچچىق ۋە ئىزچىل چىنىلىق! يەنە بىر قاراشتا بۇ، دۇنيا بىۋاپالىقىنىڭ ھەرجاي، ھەر زامان، ھەر كىشى بېشىدىكى خۇنۇك ئۇچۇرى!

«ئىت»، «چىۋىن» - ئويغانمىغان ھەممە كىشىدىكى ماددىي تەقەززا ۋە مەنئى ئېھتىياج بازىسىدىكى بىر مۇمكىنلىك! بۇ ھال مەلىكە ۋە شاھزادە ئۈچۈن مەۋجۇد مۇمكىنلىكتۇر. ئۇنى «ئۇرۇپ» تۈگەتكىلى ۋە قابىللار ياردىمىدە ئۇنىڭدىن «خالاس» بولغىلى مۇمكىن ئەمەستۇر.

بويىچە قازانغان غەلبىلىرى بىلەن تەبرىكلەپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ ياش چېنىنى ئۇنىڭ جاسارەتلىك بەدىنىدىن يۈلۈپ كەتتى.

ۋاقىت ھىدايەتكار سېخى! ئۇ، بىكار تەلەپكە مەنسۇر ۋە ئۈنۈمسىز ۋاقىت ئاتا قىلغان. ئۇ ھەتتا مەغرۇر، كازىراپ ۋە ھاماقەتكىمۇ كەڭكۈشادە ۋاقىت ئاتا قىلىدۇ. ۋاقىتنىڭ سېخىلىق تاناۋىنىڭ قانچىلىك ئۇزۇنلۇقىنى ئۇنىڭ تەنتەك - سۈيىقەست پىلانلىغۇچىغا بەرگەن مۇمكىنلىكلىرىدىن بايقا. ۋاقىت ئۇلارغا «نېمە قىلىمەن دەپسەم، شۇنى قىلىمەن» دېگەن كاتتا ھەمدە ئەسەبىي مۇددىئىغا پۇرسەت ئاتا قىلىدۇ. ئەمما، ئۇلار ئۆزىنىڭ ئالدىنغانلىقىنى، ھەتتا ئۆز-ئۆزىنى ئالداپ، ئۆزىگە تەمەننا قويۇپ يۈرگەنلىكىنى كۆرەلمەيدۇ.

ۋاقىت خەسسى رەشكىچى! ئۇ، ھەممىنىڭ يولىنى تورایدۇ، ھەممىگە ئۆمۈر چېكى ۋە ئىزگۈلۈك ئۆلچىمى بىلەن قاتتىق قوللۇق قىلىدۇ. ئۇ، مىليون-مىليون كىشىلىك قوشۇن، مىليون-مىليون قامۇسنامە بىلەن ئون يىللاپ، قەرنىلەپ، ھەتتا ئەسىرلەپ «تونى پېچىلىپ كەتكەن» بەرقارارلىقىنىمۇ قايتىدىن چۈۋۈپ، ئۆز ئۆلچەملىرى بويىچە ھەقىقىي تارىخ قەسىرسىگە ئۆتكۈزىدۇ ياكى رەت قىلىدۇ. نۇرغۇن كىشىلەر شۇ نەرسىنى بىلمەيدۇكى، ۋاقىت ھەقىقىي قىممەتلىك، ھەقىقىي مۇقەددەس، مەڭگۈ تارىخى ئەھمىيەتلىك نەرسىلەرنىلا، يەكۈنلەرنىلا تارىخ قاتلاملىرىغا ئۆتكۈزىدۇ. ۋاقىت ھېيلىگەرنىڭ شېرىكى، ئوغرىنىڭ قازناقچىسى، سۈيىقەستچىنىڭ ھامىيىسى ئەمەس. ۋاقىت قىلنى قىرىق يارىدىغان ئادىل سودىيە، ئۆلۈكنى تىقىپ قويىدىغان قار دۆۋىسى ئەمەس.

ۋاقىت يېتىلىش دېمەكتۇر! ۋاقىت-سائىتى پىشقان نەرسىنىڭ مۇجىزە يارىتىشى ۋاقىتنىڭ يېتىلگەنلىكىنىڭ دەلىلى. مۇشكۈل، ئازاپلىق ۋە بىتاقەت، خورلۇق ئىچىدە يېتىلگەن مىقدار ئۆزگىرىشلىرىدىن كېيىن خۇددى تۇخۇمدىن چۈچىنىڭ، پورەكتىن گۈلنىڭ، شەرقتىن كۈننىڭ چىقىشىدەك ئۇلۇغ يارىلىش ھادىسىسى يۈز بېرىدۇ. ۋاقىت - يېتىلدۈرۈش دېمەكتۇر! ئۇ، يېتىلدۈرىدۇ، يېتىلىدۇ. ئالغا قاراپ، يورۇقلۇققا قاراپ، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئەركىن تەبىئىتى، ئەركىن روھىيىتى، ئەركىن كامالىتىگە قاراپ ئىلگىرىلەش - ۋاقىتنىڭ «ئىرادىسى» ۋە تۆمۈر قانۇنى، ئەنە شۇ!

«ۋاپا»، «جاپا» ۋە «بىۋاپا» لىق

نەۋائىي مۇنداق دەيدۇ:

«ئى، ناۋائىي يادەئىچ، ئالەم غەمى بېھۇدەدۇر». شۇنداق! ۋاپا - ئىزگۈ كۆڭۈلنىڭ ئىزگۈ بەزىلىتى، دانا ئەقىلنىڭ شېرىن مېۋىسى! ئىزگۈلۈك ۋە كامالەت ماقامىغا يەتكەن كىشى ۋاپا بېغىشلىغۇچىدۇر، ۋاپا تەلەپ قىلغۇچى ئەمەستۇر؛ كەرەم ئاتا قىلغۇچىدۇر، تەمەننا قىلغۇچى ئەمەستۇر. ئۇنىڭ چۈشەنچە سەھىپىلىرىگە «ۋاپا كۈتۈش

يۈكسەك ئەقىل-ئىدراك بىلەن ئەڭ ئاليجاناب ئەخلاق ۋە نادىر پەزىلەت، جۈملىدىن ئەڭ يېتۈك ئىجادىيەت ۋە تالانت ھەممىدىن ئىلگىرى ئۇنىڭ ئەڭ چىن ۋە ئەڭ كۈچلۈك مۇھەببەت ئىكەنلىكىنى ئۇچۇر قىلىدۇ. نەپرەت، مۇھەببەتنىڭ بىر قىسمى، ئۆكتىچى، بۇزغۇنچى، رەشىكچى شەكلى خالاس. ئۇنىڭ يىلتىزىمۇ مۇھەببەت بىلەن بىللە كامالەتكە بولغان ئىنتىلىشتۇر.

نادانلىق خامۇشلۇقى بىلەن پازىللىق ئارىلىقىنىڭ مۇھەببەت چۈشەنچىسى پۈتۈنلەي باشقىچە. نادان خۇددىن ئۈچۈن مۇھەببەت جىنسىيەت ۋە ئەخلاقسىزلىقتۇر. ئۇنىڭ ئەڭ ئالىي قارشىمۇ پەقەت جىنسىيەت سۈيگۈ خاسلىقى (ساداقتى) بىلەن ئائىلىۋى نىكاھتىن ئىبارەت. پازىل ئارىق ئۈچۈن مۇھەببەت كامالەتكە ئىنتىلىش ۋە كامالەتنىڭ بىر ئىپادىسى بولغان ئەخلاقىن ئىبارەت.

فاراڭسىي: بىز گۈزەللىككە ئېرىشكەن چېغىمىزدىلا بەختكە مۇيەسسەر بولىمىز، دەيدۇ. بۇ، نادان - خۇددىن چۈشەنگەن «گۈزەللىك» ۋە «بەخت» بولماي، ئىجتىمائىي ۋە ئىنسانىي كامالەت ۋە ئۇنىڭ مېۋىسىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىبن سىنا «رسالەئى ئىشقى» (مۇھەببەت رسالىسى) ئەسەرىدە: مۇھەببەت پۈتكۈل ئالەمنىڭ كامالەتكە، ئەۋزەللىككە ئىنتىلىش قانۇنىدۇر، ئىنساندىكى مۇھەببەت، ھەتتا ياخشى كۆرۈشكەن ئىككى جىنسى ئارىسىدىكى مۇھەببەت ئۇشبۇ ئالەم ئىنتىلىشىنىڭ ئەقىلدىن تەبىئەتتىكى ئىپادىسى، دەيدۇ.

ئابدۇراھمان جامىي «لەيلى ۋە مەجنۇن» داستانىدا مۇھەببەتنى ھەتتا ئالەم يارىلىشىنىڭ رىجىسى، مۇقەررەرلىكى، دەپ، مۇھەببەت تۈپەيلى ئالەم يارالغان، دەپ مۇنداق يازغان:

«ئىشقى سۆزى ياڭرىدى ئىلىك سۈيۈدەدە،
سۈيگۈ قۇدرىتى ئەكى ئەتتى قەلەدە،
پەيدا بولدى كېيىن زەڭگەرى ئاسمان،
زېمىنۇ، زامانۇ، گاداينۇ، سۇلتان.
بۇ پەشتىقى ئېگىز لاجۇۋەرد پەلەك،
كېچە - كۈندۈز زېمىنى ئايلىنىپ ھەلەك.»

ئويلاڭ، ئالەم قانۇنىيىتى گالىلىي - نيوتون - ئېينىشتەين نەزەرىيىلىرى، جامىي قاراشلىرىدا تىلىم ئىشققا - ئالەمنىڭ ئومۇم باغلىنىشى، يۇقىرىغا قاراپ راۋاجلىنىشى قانۇنىيىتىگە سىڭىپ كەتكەن.

نادانلىق خامۇشلۇقى بىلەن پازىللىق ئارىلىقىنىڭ ئىنسانىي مۇھەببەت چۈشەنچىسى تامامەن ئەكسىچە.

«مۇھەببەت رسالىسى» نىڭ مۇئەللىپى: ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئىنساننىڭ ئەۋزەل، كامىل، پازىل، يۈكسەك نەرسىگە ئىنتىلىشى، دەپ، بۇنىڭغا كېسەلنىڭ ساغلاملىققا، تۆۋەننىڭ يۇقىرىلىققا، كەمتۈكنىڭ تولۇقلىققا، يوقاتقاننىڭ تولدۇرۇشقا بولغان تەبىئىي ئىنتىلىشىنى مىسال قىلىدۇ. ئۇ، ماھىيەت ۋە ھادىسىنى مەخرەج ۋە سۈرەت تەرىپىدە تىلغا ئېلىپ، پەقەت ھۆسن-جامالىنى، ياشلىقنى دەپ

قارا، تەبىئەتكە - ئىنسانىيەتتىن ئىلگىرىكى نەپەس ئالغۇچىلارغا!

ئالما پىشار، مېۋىسىنى تۆكەر، ياپراقسىز بولۇپ قىشلىق ئۇيقۇغا كېنەر. ئالما ئۆز ۋاپاسىغا ھېچقاچان بەدەل-ۋاپا تىلىگەن ئەمەس!

دېڭىز بويىدىكى قۇمساغلاملىققا كېلىپ تۇخۇملىغان تاشپاقىغا قارا! قۇمغا تۇخۇملىرىنى كۆمۈپ قويۇپ، ئۆز يولىغا راۋان بولۇر. تۇخۇمدىن چىققان تاشپاقا قۇمچاقلىرى ئانىسىنى ئەمەس، سۈنى ئىزدەپ ئۆزىنى دېڭىزغا تاشلار. تاشپاقا ئۆز ئەجرىگە زادىلا ھەق تەلپ قىلغان ئەمەس!

مانا، ۋاپا ۋە ۋاپا كۈتمەسلىك! ئۇلار ئۆزلۈك كامالەتكە يەتكەن ئەمەس، بىراق بۇ ئەقىلىمىز، ئەمما ئۆز سىگنال رېڭلىكى بىلەن دۇنيانىڭ قايسىبىر قاتلىمىدا «ۋاپا ھەرمى» يوقلىقىنى «بىلىگەن» جاندارلار بىلەن ئۆزلۈك ماقامىدىكى دانالار بىرلا ھەقىقەتنى ئوخشىمىغان ھايات يولى بىلەن ئىختىرا قىلىشقان. بىرى، بىلىشتىن خالىسى ھالدا ۋاپا كۈتۈشنى ئىنكار قىلسا، يەنە بىرى، ئازابلىق بىلىش بىلەن ئۇنى ئىنكار قىلغان!

ھەي نادان! يەنە ئەجرلىرىڭگە تەنتەنلىك ناغرا-سۇناي، تۇغ-سۈتۈك تەلپ قىلىۋاتامسەن؟! قارا، شۇنداق زورۇقۇپ شۆھرەت ئورمىسىدا مەسخىرە يىغىۋالغانلارنىڭ تەلۋىلىكلىرىگە! كىرىكىس جەڭگە ماڭغان ھەيۋەتلىك قوشۇننى ئۆزى پارات مۇنبىرى ئالدىدا ئۈزىتىۋېتىپ يىغلىغانىدى: يەنە يېرىم ئەسىر ئۆتمەي بۇ غالىب يىگىتلەر تۇپراق ئاستىغا ئەبەدىيلىك ئۇيقۇ ئۈچۈن كېتىدۇ-ھە! مۇنبەردە كېرىلگەنلەرگە قارىغاندا، ئۇنىڭ كۆز يېشى ھېكمەتدار ئىدى.

جاپادىن قاچما، ۋاپا قىل، ۋاپا كۈتۈپ ئۆكۈنمە! جاپاكەشلەرگە ھېسداش بول، كەرەم قىل، بىۋاپا بولما! بۇ ئىزگۈ ئۈمىد، ئەمما ئالەمنى بىۋاپالىقتىن خالاس قىلىدىغان تۇتىيا ئەمەس.

ياشلىقىڭغا كىمىر قىلما ھەي بىساقال. مەن ساقلىمىنى قىرىپ بولغىچە، سەنمۇ ئۈستىرىنىڭ پاتراق بىكار بولۇشىنى كۈتۈپ قالسەن! ياشلىقىمۇ باقاسىز ۋە بىۋاپا قىسقا دەققە، خالاس!

ئۈمىد ۋە تەۋەككۈل

ئۈمىد - ئىجابىي ئىستەك؛
ئۈمىد - خۇددى يوقلۇققا ئوخشاش مەۋجۇد بولمىغان نەرسىگە بېغىشلانغان ئارزۇ.

مەۋجۇد بولمىغان نەرسىگە بېغىشلانغان ئارزۇ - مۇھەببەت (ئىشقى) ۋە ئۇنىڭ ئىنتىلىشىدىن ئىبارەت. مۇھەببەتسىز نە ئۈمىد ۋە نە ئىنتىلىش بولسۇن!

مۇھەببەت - ئىنسان روھىيىتىنىڭ ئاساسىي جەۋھىرى ۋە روھىي پائالىيىتىنىڭ ماتۇرى، مەزمۇنى، قانۇنىيىتى بولۇپ، مۇھەببەتسىز روھىيەتنى، ھەرىكەتنى ۋە ئىجادىيەتنى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ئەڭ ئۇلۇغۋار روھىيەت ۋە